

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 19CPL1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Política Lingüística

Sessió 19, dimecres 27 de maig de 2026

Presidència de l'l. Sr. Francesc de Dalmaes i Thió

Sessió 19 de la CPL

La sessió de la Comissió de Política Lingüística (CPL) s'obre a ****. Presideix Francesc de Dalmaes i Thió, acompanyat del vicepresident, Guillem Sánchez Prat, i de la secretària, Maria Pilar Castillejo Medina. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents [Imma Ferret Raventós](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [Gisela Navarro Fuster](#) i [Joaquim Paladella Curto](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Lluís Puig Gordi](#), [Carme Renedo i Puig](#) i [Mònica Sales de la Cruz](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#), [Mar Besses Casanovas](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Pau Ferran Navarro](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Susanna Segovia Sánchez](#), pel G. P. Comuns, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament de Política Lingüística. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (BOPC 496, 3).

El president

Molt bon dia, diputades i diputats. Com és pertinent, us haig de demanar, en primer lloc, si heu d'anunciar alguna substitució.

Carme Renedo i Puig

No sé si algú podrà substituir la diputada Mònica Sales. En tot cas, l'informarem quan ho sapiguem.

Gràcies.

El president

D'acord, gràcies, diputada.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026**

200-00026/15

Doncs si us sembla, començaríem aquesta sessió, en certa manera extraordinària, de la comissió que té un sol punt a l'ordre del dia, que és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al tram 2026. Donem la benvinguda al conseller Francesc Xavier Vila. L'acompanyen també el secretari general, en Joan Santanach, benvinguts. Benvinguts també a la resta de l'equip del conseller que ens acompanyen avui.

Començarem la sessió amb la intervenció del conseller per un temps màxim d'una hora. Per tant, conseller, quan vulgueu, endavant.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Doncs molt bé, moltes gràcies, president, membres de la mesa, diputats, diputades. Bon dia a tothom i moltes gràcies per ser avui aquí.

Com ara deia el president, avui parlarem del pressupost del Departament de Política Lingüística. Serà la segona vegada que em presentaré davant d'aquesta cambra per parlar-ne després dels canvis que hi ha hagut com a conseqüència d'una sèrie de

negociacions i, per tant, aniré alternant, algunes de les coses ja les donaré per explicades i altres coses les introduirem com a novetat.

D'entrada, perquè es faci una mica la idea de l'ordre que seguiré, en primer lloc parlaré de l'acció del Departament en el Pacte Nacional per la Llengua, recollint una de les sol·licituds que hi va haver l'altra vegada de fer referència també al conjunt d'actuacions al Pacte Nacional per la Llengua. Després parlarem de les xifres del pressupost del 2026, ja concretament del Departament de Política Lingüística. En tercer lloc, veurem la distribució del pressupost segons els capítols pressupostaris, la distribució del pressupost segons les línies del Pla departamental, les principals actuacions, algunes de les principals actuacions i farem una síntesi final.

Per tant, començarem amb una reflexió i una supervisió de l'impacte del Pacte Nacional per la Llengua en aquest pressupost. Recordo quins són essencialment els horitzons del Pacte Nacional per la Llengua. El primer, que és essencialment la transformació de la política lingüística; en segon lloc, un enfocament demogràfic, a partir d'aquí entrem als horitzons que són pròpiament de mesures. L'horitzó tres, el de l'oficialitat plena en institucions públiques, empreses i serveis, model educatiu, l'ús transversal, l'aprenentatge i l'ús de la llengua entre les persones adultes, el món del treball, l'oferta cultural i comunicativa, la llengua compartida i equipada pels reptes contemporanis i la societat compromesa amb la llengua. Senzillament ho poso aquí per recordar quina és aquesta estructura.

Essencialment en quines àrees, i un cop s'han dut a terme les negociacions, en quines àrees hi hauria diferències respecte del que havíem pogut comentar a la primera sessió?. Doncs gràcies als pressupostos que s'han pogut pactar tant amb Esquerra Republicana com amb els Comuns, podrem dur a terme activitats de més envergadura en àrees diferents –després, si convé, farem també algun esment a aquestes àrees–, però essencialment podrem posar èmfasi en el que són les àrees de salut, drets socials i comerç. Saben que totes aquestes tres àrees presenten dèficits molt importants pel que fa a la disponibilitat lingüística i aquí podrem dedicar-hi 4,7 milions d'euros.

Hi ha una segona àrea en què s'ha fet especial èmfasi durant aquestes negociacions, que és l'àrea de l'esport. L'esport és important per molts motius, com

a creació de referents, com per facilitar també continguts i com a eina de socialització, i per tant, hi haurà una inversió de 10,3 milions d'euros per tal de facilitar-hi la presència del català. Infància, adolescència i joventut, al que ja hi havia previst s'hi sumaran 500.000 euros.

Pel que fa a aquest pressupost, farà un èmfasi molt especial en el que és l'àmbit digital, xarxes i intel·ligència artificial; en parlaré posteriorment. D'una banda, hi haurà una inversió per al 2026 que són de 5 milions d'euros, però també s'ha acordat que en els pròxims tres anys hi hagi una inversió de 50 milions d'euros en aquesta àrea que, per tant, permetran donar una força important al que és la presència del català en aquests àmbits.

En educació hi ha prevista, entre d'altres mesures, un suport important al que és l'acollida d'infants que no tenen el català com a primera llengua, per tant, hi ha 21 milions d'euros que van adreçats, de manera bastant prioritària, al que és el reforç d'aquest sistema d'acollida i que es concreta en les aules d'acollida, les aules d'acollida intensives i les aules d'acollida accelerades.

I finalment, aquest pressupost també fa una aposta important per reforçar els mecanismes de col·laboració en el conjunt del domini lingüístic. La llengua en diverses parts del domini lingüístic està sotmesa a atacs, postergacions, hi ha discriminacions objectives, i des del Govern de la Generalitat, a partir de l'acord dels pressupostos, volem continuar incrementant el suport perquè les persones que viuen en català puguin continuar vivint en català en el conjunt del domini.

Passem ara, si els sembla, a les xifres del pressupost de l'any 2026. Començaré amb una breu ubicació del que són els pressupostos de la Generalitat. Respecte al 2023 el pressupost de la Generalitat creix un 22,8 per cent pel que fa als pressupostos 2026, als quals s'hi han afegit 4.600..., després dels acords, 4.693 milions d'euros per enfortir el lideratge de Catalunya. S'habilitaran, per tant, uns fons per blindar la continuïtat de polítiques públiques i en projectes prioritaris. La idea de projectes prioritaris va específicament lligada amb les negociacions que s'han fet durant els últims mesos, amb la qual cosa tindríem aquests 49 milions d'euros més, aquests 4.693.

Pel que fa al pressupost de política lingüística, que recordaran que havia quedat fixat en 85 milions d'euros, jo en aquell moment ja vaig dir clarament que esperava que durant la negociació aquest pressupost pogués incrementar-se, i afortunadament aquesta negociació ha estat reeixida, de tal manera que s'ha pogut incrementar de forma substancial i passar de 85 milions d'euros a incrementar en 41 milions d'euros més que després desglossem cap a on aniran. Això implica un increment del dos-cents tretze per cent respecte al pressupost de l'any 2015 i d'un tres-cents seixanta-set per cent en relació amb el pressupost, si prenem el conjunt del pressupost.

Fitxer 19CPL2

Si projectem aquests pressupostos, en termes de despesa per càpita, per habitant, veuran com si a començament dels anys vint estàvem a 4,4/4,5 euros per habitant, i a partir del 2022 i 23 vam pujar fins a 7,14 euros per habitant, amb el pressupost de 2026 ens haurem ubicat... Ens havíem ubicat a 10,3 abans de la negociació i haurem arribat al 15,4/15,5 euros per habitant amb el pressupost finalment acordat. És una despesa..., per tant, és un salt molt considerable respecte del que teníem en dècades anteriors.

Passem ara a la distribució del pressupost segons els capítols pressupostaris. Ja vaig explicar en la meua anterior compareixença que el nostre és un departament que treballa essencialment a base de transferències corrents. Treballem amb els sectors –tenim una eina molt important que és el Consorci per a la Normalització Lingüística– i treballem bàsicament amb les persones. Això fa que tres quartes parts del nostre pressupost vagi a transferències corrents. Pel que fa al personal, gràcies a l'acord al qual s'ha arribat, podem passar de 6,3 milions de despesa en personal a 8,3 milions de despesa en personal. És una despesa imprescindible perquè sense aquest creixement del departament bàsicament és que no es poden gestionar ni les subvencions. No hi ha prou mans per gestionar les subvencions. I fora d'això, hi ha alguna inversió significativa en obres i en despeses corrents i de béns i serveis.

En tot cas, potser com a significatiu, arribarem als 54,2 milions amb el Consorci per a la Normalització Lingüística i l'OCIC 35,1 milions com a increments més importants respecte del que hi havia plantejat als pressupostos anteriors. I pel que fa a capítols,

doncs, recordo que Política Lingüística continuem tenint una sèrie de serveis comuns amb el Departament de Cultura. Doncs, la part més important de les despeses que exercim es fan des de Política Lingüística. Alguns dels serveis comuns els paguem al Departament de Cultura. D'aquesta manera reduïm costos que altrament reduplicarien potser algunes funcions i d'aquesta manera el que podem és crear sinergies amb el nostre departament germà o, diguem-ne, d'origen. I, finalment, tenim transferències d'Exteriors, bàsicament que van a l'Institut Ramon Llull.

Tot seguit passaré a repassar el pressupost segons el Pla departamental. I recordo que en aquest Pla departamental hi ha una sèrie de línies de treball. La primera d'aquestes línies és incrementar el coneixement social de la llengua. Un dels principals reptes que tenim al nostre país és que, essencialment, arran dels ingents fluxos immigratoris que hi ha hagut al llarg de tot el segle XX i el segle XXI, i encara pel fet que el català no es va poder estudiar per una part de la població, no es va poder estudiar en condicions durant bona part del segle XX, tenim necessitats de donar eines per poder potenciar l'aprenentatge de la llengua. Això fa que una part molt fonamental, i ja ho veuran, del nostre pressupost, vagi dedicat justament a això, a fornir la població d'unes eines que són necessàries per al seu progrés en la vida quotidiana, per al seu progrés laboral, per a la seva incorporació plena a la societat catalana, i que són, a més a més, la primera baula d'una cadena que permet arribar a l'ús de la llengua. Si no hi ha adquisició de la llengua, difícilment es pot arribar a l'ús de la llengua.

La segona línia de treball del Pla departamental, com saben, és fer fàcil l'ús del català, i aquest fer fàcil l'ús del català incorpora diverses actuacions, però per posar-ne un exemple molt senzill: si no hi ha un producte audiovisual en català, no es pot consumir aquest producte audiovisual en català. Per tant, perquè hi hagi aquest producte audiovisual que permet dur una vida cultural rica, plena, satisfactòria en català, el que fa l'Administració és corregir unes mancances del mercat i facilitar que aquesta vida que una part molt important de la ciutadania de Catalunya vol poder tenir en català es pugui dur a terme en català. I aquí, si volen, doncs, hi ha una acció correctora dels límits del mercat.

En tercer lloc, la tercera línia és garantir el català com a llengua d'ús normal de les institucions del país. I des d'aquest punt de vista, hi ha tota una sèrie d'actuacions per tal que les institucions del país liderin l'ús del català. El quart, la quarta línia de treball, és la que n'hem dit incentivar el compromís amb la llengua, generar acords, estendre actituds, implantar hàbits d'ús favorables al català. És evident que si a una persona ningú no li parla en català, difícilment podrà aprendre la llengua. És més, és evident que si ningú no li parla en català, per més esforços que faci això pot generar fins i tot una frustració personal, de dir que què hi ha en mi que fa que els parlants de la llengua no l'utilitzin amb mi? Això és evident que genera malestar per part de sectors importants de la població. El que estem intentant clarament és generar acords, estendre actituds i implantar hàbits d'ús favorables al català. Hàbits d'ús que no amaguin sistemàticament el català i, per tant, el facin inaccessible a les persones que el vulguin aprendre.

La cinquena línia de treball és garantir els recursos humans i materials necessaris per aconseguir aquests objectius, que van des de la generació de professionals fins a la creació dels materials pertinents. La línia sisena té a veure amb l'occità, aranès a l'Aran. La línia setena, amb la llengua de signes catalana. I finalment, hi ha una línia que és evident en un departament que és de nova creació, que és crear i anar desplegant les estructures del departament.

Si donem un cop d'ull a la distribució dels pressupostos en funció de les línies del Pla territorial, de forma aproximada el que tindríem és que a l'impuls del coneixement social de la llengua hi dedicariem pràcticament la meitat del pressupost. I això abraça des dels nivells A1 fins al nivell C2 i els nivells especialitzats, d'acord? Per tant, la facilitació d'aquest coneixement a la població s'emporta una part molt important dels recursos d'aquest departament. La segona àrea, la segona línia de treball és la de facilitar l'ús de la llengua, fer possible que es pugui utilitzar la llengua en tota mena de contextos i en tota mena d'usos d'una societat com la nostra.

Hi ha un dotze per cent del pressupost que va adreçat a l'estructura del departament. Al manteniment, al personal, les polítiques les fan persones i, per tant, és necessari disposar d'aquest personal. I ja per sota d'això, tenim per a recursos el cinc per cent, per a transformació de discursos, actituds i hàbits, un tres per cent, i per a aranès i

llengua de signes, un u per cent cadascú. I ara, un cop hem donat una visió global de cap on van les despeses de les inversions d'aquest pressupost, entrarem a parlar d'algunes de les principals actuacions. Evidentment, no serem exhaustius. Ja veuran els pressupostos amb detall, però donarem unes idees generals de cap on creiem que s'han d'adreçar les inversions del pressupost de l'any 2026.

I començarem. He parlat de la necessitat de desplegar el departament. Començarem parlant de la necessitat del desplegament del departament i dels seus consorcis. D'entrada, reforçarem el departament, gràcies a aquests pressupostos, en àrees com l'àrea de l'acreditació. Hi ha una demanda creixent d'acreditació de la llengua catalana que aquest any ja veuran que s'ha situat a prop de les setze mil persones. I aquesta acreditació demana professionals que siguin capaços d'ocupar-se'n. Per a l'Oficina de Protecció dels Drets Lingüístics. Aquest és un acord que hi ha al Pacte nacional per la llengua. Crec, de fet, que va ser l'última petició que va fer Junts per entrar al Pacte nacional per la llengua i, per tant, es va substanciar ahir. A l'assessoria jurídica. La nostra és una àrea que demana expertesa jurídica i, per tant, reforcem i estem reforçant aquesta àrea dins de Política Lingüística. Els desplegaments dels serveis territorials. En aquest moment ens aplegarem a Girona, a Tarragona i a Terres de l'Ebre. I l'enfortiment de la secretaria general i de les direccions generals.

En segon lloc, hi haurà un programa temporal per al desenvolupament i l'execució del Pacte nacional per la llengua, en el qual ja s'està treballant. El Programa temporal per impulsar i liderar la incorporació del català a les tecnologies de la llengua, amb catorze persones. Això ja s'havia acordat que es faria. I a partir dels acords es posa en marxa un Programa temporal per a l'impuls de continguts audiovisuals en català a les xarxes i a l'entorn digital. Sis persones i un responsable. Per tant, haurem triplicat el personal, sigui fix, sigui en programes, respecte del que hi havia l'any 2021.

Més enllà del que és el Departament de Política Lingüística, pel que fa al Consorci, també hi haurà un increment de plantilla. Continuem necessitant personal perquè pugui atendre la demanda d'aprenentatge i dinamització del català. En aquest cas, concretament, aquest any aquest creixement es traduirà amb seixanta-set persones

de places estructurals i vint-i-cinc places conjunturals. Gràcies a aquest creixement al llarg del 26 arribarem a les cent trenta-cinc mil places de pròpies més dotze mil places conveniades, que també són supervisades pel Consorci. I, per tant, doncs, ja ens ubicarem en aquestes cent cinquanta mil. Les expectatives són que l'any que ve haurem de continuar creixent per atendre les demandes de la regularització, però d'això en tot cas ja en parlarem en el pressupost del 2027.

Per afavorir aquesta extensió del coneixement social, saben que hem estat treballant en diverses activitats. D'una banda, aquest 2026 ja hem elaborat el nou llibre del curs A1, aquest nivell que serveix especialment per a les persones que no tenen coneixements d'una llengua propera al català i, per tant, els és molt difícil de fer una transferència d'una llengua propera cap al català. Hem fet i hem posat ja en pràctica el nou curs d'A1 de 90 hores. Hem posat en pràctica el nou certificat d'A1. A la tardor hi haurà una segona convocatòria de proves d'A1. I, a més a més hem estat elaborant tota una altra sèrie de materials. Per exemple, hem fet vídeos explicatius de com és l'examen, concretament, del C2, si no recordo malament, i sobre continguts del temari, per facilitar que totes les persones que volen acreditar-se aquest nivell i no estan fent l'ensenyament formal, puguin formar-se de forma autònoma. Aquesta és una línia de treball en què continuarem avançant amb materials d'aprenentatge físics, materials audiovisuals, materials en línia de tipus diferents i amb diferents socis.

Parlo d'acreditació i m'agradaria recordar que les xifres d'acreditació. Si fins a l'any 20 estàvem aproximadament de cinc mil persones que acreditaven cada any, ara mateix, aquest any ja hem superat les setze mil i encara no hem comptat la segona convocatòria d'A1. Evidentment, donar resposta a aquesta demanda passa per reforçar el departament, com ja he explicat anteriorment, perquè el dret a tenir acreditat el nivell de llengua implica, òbviament, que hi hagi gent que estigui preparant els exàmens, duent a terme les convocatòries i fent les proves pertinents. A banda, per poder tirar endavant l'acreditació, estem treballant en la creació d'una nova plataforma d'inscripció que permetrà obrir diverses convocatòries anuals. S'ha fet ja la modificació del Decret 37/2024 per permetre la convocatòria de més d'una prova d'acreditació anual. I, òbviament, hem de

Fitxer 19CPL3

treballar també en la formació de nous avaluadors, eh? Nou personal que pugui atendre aquesta demanda creixent.

Pel que fa a la facilitació de l'ús. Començarem per l'espai de les tecnologies de la llengua, en què d'entrada, ja tenim previst un programa temporal de persones en el marc del pla d'impuls del català en l'àmbit tecnològic. Hi haurà una línia de subvencions per impulsar les infraestructures digitals per la llengua, per corpus, per eines de text a veu, pel català, per l'aranès i per la llengua de signes catalana.

Aquestes tecnologies són importants en tots els àmbits, és a dir, tant en la domòtica com en l'atenció a persones amb minusvalidesa, perquè una de les eines fonamentals d'interacció amb el món real és, precisament, disposar d'eines que permetin que, doncs, per exemple, les persones grans o persones amb minusvalidesa puguin interactuar en català.

Desenvoluparem un programa de relacions públiques amb les empreses tecnològiques, tant del país com per la incorporació del català als seus productes. En això, en aquesta línia s'hi ha treballat, però intensificarem aquesta línia.

Podrem vetllar per la qualitat lingüística del català en les tecnologies del llenguatge i en la intel·ligència artificial. Aquesta és una àrea que està creixent en significació. Sabem que la intel·ligència artificial ara té uns límits de pel que fa a la qualitat de la llengua i cal veure, primer, de quina manera es poden establir els rànquings entre les diferents eines i de quina manera es pot ajudar a fer que s'arribi a un nivell de qualitat que sigui òptim.

Molts de vostès hauran sentit, per exemple, navegadors que parlen del pa sec Francesc Macià, el pa sec, i fins que no t'adones que està dient «el passeig», això és un problema de la veu sintètica, de la capacitat de llegir.

I, finalment, llançarem també un programa de suport a la protecció de la llengua i la cultura catalanes en la IA amb dades originals, riques i culturalment representatives, evitant la dependència de traduccions automàtiques i millorant la qualitat dels corpus que alimenten models i serveis.

Poso un exemple del que estem dient amb això. No sé si han fet mai la prova de demanar-li a la intel·ligència artificial, doncs, una imatge, una imatge sobre, per exemple, una festa popular. Si fan la prova, els pot passar, com ha passat més d'una vegada, que tu demanes que hi hagi gegants, i els gegants que t'apareixen a la imatge son gegants que fan pensar en Gulliver i no tenen res a veure amb les festes catalanes.

Pot passar altres coses, vull dir, lligat amb això. Problemes de localització. Demanes a la intel·ligència artificial per un producte determinat, demanes que et digui a on el pot trobar, i va i t'envia, doncs, a Tres Cantos, i dius: «No, mira, és que jo ara mateix no agafaré el cotxe per anar fins allà, quan el que vull és comprar una cosa a prop de..., no ho sé, de Sabadell.

Tot això on ens porta? Ens porta a la constatació que, en aquests moments, la intel·ligència artificial té un biaix molt important cap a alguns, per exemple, cap a una llengua i cultura, que fa menys competitiu o fa menys competitives les altres llengües. Volem que el català sigui competitiu en aquest terreny, i això implica que la intel·ligència artificial ens parli des dels nostres referents.

Continuant amb la facilitació de l'audiovisual, llançarem el pla d'impuls a l'audiovisual en català, que té diverses àrees, cinema, amb el suport al doblatge, la subtitulació i la interpretació..., perdó, en occità, aranès i interpretació en llengua de signes en sales i plataformes.

Reforçarem el programa CINC. Creiem que el programa CINC, de cinema infantil en català és una bona eina que ens permetrà arribar a moltes localitats en què, de fet, no hi arriba el cinema físic, presencial, i és una eina que ens permetrà entrar en el que és el món de la infància, adolescència, sobretot amb productes en català.

I continuarem amb la política de traslladar els doblatges de 3Cat, i esperem poder-ho fer amb altres generadors de doblatge i subtitulació cap a les plataformes per tal d'ubicar-les en el mercat perquè puguin circular de forma autònoma.

Volem també continuar amb la línia de donar suport a la incorporació del català als videojocs i a la comunitat de jugadors en català. Els videojocs són un moment de socialització molt important per a les noves generacions, i volem que la nostra llengua també hi sigui.

I pel que fa a la facilitació de l'ús en els continguts audiovisuals a les xarxes, ja abans n'he parlat una mica, es crea una unitat específica dins de la Direcció General de Política Lingüística per als àmbits tecnològics i audiovisuals, pensada directament per a la creació de continguts audiovisuals a les xarxes, que creï sinergies amb els principals operadors de l'ecosistema català i que permeti generar referents a les xarxes, especialment als públics joves.

Per fer això, ja s'ha engegat el disseny d'un programa temporal de personal, i es durà a terme iniciatives de molts tipus. Assumirà el que són les beques propulsió i generarà noves formes d'impuls a la creació en nous formats audiovisuals.

En aquesta línia de treball, col·laborarem amb la Casa de la Creació Digital en Català de l'Ajuntament de Barcelona per tal d'aconseguir, doncs, que coses que... El món digital ja saben que, per definició, té poques fronteres. Doncs aquesta iniciativa que ha sortit de l'Ajuntament de Barcelona, a partir dels acords que s'han establert, tindrà també la col·laboració del Departament de Política Lingüística.

En l'àmbit de l'empresa, del treball i del comerç, llancem el pla d'impuls del català al comerç, que inclou diversos nivells d'actuació. Per una banda, hi ha actuacions comunicatives i informatives, de tal manera que arribi a totes les propietats, a tothom que regenta un comerç sàpiga quin és el nostre marc de convivència lingüístic.

Farem, per tant, un programa en col·laboració amb l'Agència Catalana de Consum per tal de reforçar la capacitat d'actuació en l'àmbit del comerç, impulsarem encara amb més força els estudis Ofercat, que són els que ens permeten valorar l'avenç o el retrocés de l'ús del català, tant en retolació com en disponibilitat lingüística, i impulsarem els plans locals de català al comerç amb els ajuntaments que s'estan sumant a aquestes iniciatives, i que cada vegada en són més.

A banda d'això, impulsarem l'ús del català a l'empresa, no només amb la nostra línia de suport dels plans lingüístics empresarials, sinó també amb programes d'acollida a l'empresa i amb creació de recursos d'aprenentatge específics per a sectors estratègics.

En aquest sentit, és important l'anunci que ahir va fer el president Illa, en el sentit que, després de mesos de treball, els membres del consell per al diàleg social, per tant, les principals patronals i els principals sindicats, ja han arribat a un acord sobre

un full de ruta per tal d'impulsar els centres de treball com a centres d'inclusió social i integració lingüística.

I això implica... Ara no explicarem aquest full de ruta, això es farà en un acte pròximament. Però això implica impulsar substancialment les possibilitats d'aprendre català en el món de l'empresa; això implica la potenciació del respecte dels drets lingüístics en el món de l'empresa. Això implica també la sensibilització i la comunicació dels avantatges d'incorporar el català dins del món de l'empresa.

Això implica, per tant, que, per primera vegada, haurem aconseguit que els actors del món de l'empresa, en el marc del Consell per al Diàleg Social, assumeixin el lideratge, evidentment, conjuntament amb el Departament d'Empresa i Treball i amb el Departament de Política Lingüística, del que és retornar al món de l'empresa la seva funció d'integració lingüística i social.

Més encara. Els parlava al principi de salut i drets socials. Gràcies a l'acord al qual s'ha arribat, es podrà donar suport als plans departamentals de política lingüística dels departaments respectius. Això implica, entre altres coses, el desplegament de noves modalitats de formació adaptades a les necessitats de col·lectius específics, ja sigui el personal sanitari, que intentarem que arribi, a més a més, a tots els sectors, ja sigui a residències, el personal que treballa en residències, ja sigui en l'acollida de menors.

Per fer això, doncs, òbviament estem en converses tant amb salut com amb drets socials, i també amb igualtat, i amb les entitats del tercer sector. Això, òbviament, implicarà la incorporació de nous agents al sistema, col·legis de metges, entitats del tercer sector, i, clarament, la generació de materials específics.

També dins de la facilitació de l'ús, volem dedicar una atenció especial a infants, adolescents i joves. Ja veuen que infants, adolescents i joves queden coberts també per moltes altres àrees, l'àrea d'esports, l'àrea digital, però hi ha una àrea específica, que és la potenciació de l'aprenentatge i l'ús entre iguals, que és especialment significatiu.

Això volem potenciar-ho amb un pla d'incentiu de l'adopció i l'ús interpersonal de la llengua en contextos lúdics, per exemple, o amb una línia de subvencions de foment

del català adreçada a entitats, i amb suport a programes d'ús interpersonal i de mentoratge lingüístic.

Són programes que funcionen molt bé entre infants d'origen nouvingut i infants autòctons que saben català i que ajuden a aquests infants a convertir el català no només en una eina de l'aula, sinó també en una eina de pati i de carrer. És una manera de crear comunitat, de crear vincles comunitaris, i, en aquest terreny, la llengua és fonamental,

Pel que fa també a..., perdó, als usos lingüístics institucionals i la política lingüística municipal, que ja sabem que ha estat una línia de treball prioritària durant aquest primer any del pacte nacional per la llengua, continuarem donant suport i intensificarem el suport als ajuntaments des del consorci per dur a terme els seus plans d'impuls locals.

Com més plans d'impuls locals, més fàcil serà que la disponibilitat lingüística, doncs, a les piscines, als poliesportius, a tot arreu sigui un fet. També una línia perquè els ajuntaments mitjans... Perdó, reforçarem la línia perquè els ajuntaments mitjans i petits i les entitats sense ànim de lucre puguin fer cursos de nivell A1 i A2 del marc europeu. I llançarem també una línia perquè els ajuntaments i activitats puguin dur a terme activitats d'aprenentatge informal i de foment de l'ús.

En relació amb la següent línia, la de generar acords, estendre actituds, implantar hàbits d'ús favorables al català, d'entrada, llançarem una campanya generalista per tal d'afavorir l'ús de la llengua i trencar estereotips que perjudiquen l'ús de la llengua.

En el marc també d'aquesta línia, estem donant suport al cinquantè aniversari de la Bressola i a la difusió del que són els principis pedagògics de la immersió precoç, perquè, en aquest sentit, la Bressola és un exemple, un exemple que funciona en un cas, en un entorn concret, però del qual se'n poden aprendre moltes coses.

I, finalment, incrementem substancialment, gràcies als acords a què s'han arribat, el suport a entitats diverses del domini lingüístic, per tal que puguin fer la funció supletòria que no estan fent sovint les seves administracions.

Finalment... Bé, encara no és finalment. Pel que fa a recursos i recerca, continuarem donant suport a la tasca del TERMCAT per cobrir diverses àrees. Una de les àrees

és l'àrea de terminologia comunitària, perquè volem tenir la llengua preparada per al moment que sigui declarada oficial a les institucions europees, i donem suport també a l'IEC, en l'elaboració del seu nou diccionari normatiu, amb aquesta visió d'estàndard ampliat, i a l'Observatori de la Qualitat Lingüística.

Pel que fa a l'aranès, volem tancar, i això ja ho havíem avisat, un acord definitiu sobre competències i finançament amb les institucions araneses, i donar suport a entitats, entre les quals l'Institut d'Estudis Aranès, per diversos projectes d'occità i aranès.

I, pel que fa a l'estratègia a la llengua de signes, tancarem també, pròximament, l'estratègia de llengua de signes catalana, que ens permetrà desplegar la llei de llengua de signes i completar la publicació de l'escala a nivells del marc i diverses línies, entre les quals, la de foment d'aprenentatge i ús de la llengua de signes.

Com a síntesi final, crec que vaig bastant bé de temps, no? Haurem fet un increment d'un 113,5 per cent respecte a l'últim pressupost aprovat. Continuarà el desplegament del departament. Més que tripliquem el personal que hi havia el 21. Augmenta el pressupost disponible per al pacte nacional per la llengua. Hi haurà un enfortiment i un desplegament del Consorci per a la Normalització Lingüística. Hi haurà un enfortiment de l'acreditació i de la producció de materials d'autoaprenentatge. Llançarem diversos plans específics per a diverses àrees. Incrementem el suport a la política lingüística municipal, i a l'occità, aranès i a la llengua de signes.

I estic ara a

Fitxer 19CPL4

les seves..., a la seva disposició.

El president

Gràcies, conseller, per la vostra explicació. Ara és el torn dels diferents grups parlamentaris i, en primer lloc, tindrà la paraula la diputada i portaveu de Junts per Catalunya en aquesta comissió, la diputada Carme Renedo.

Carme Renedo i Puig

Una prèvia, president. Per no interrompre el conseller no hem dit res, però s'ha incorporat el diputat Padrós en lloc de la diputada Mònica Sales.

El president

En prenem nota. Gràcies, diputada. Temps màxim de deu minuts.

Carme Renedo i Puig

Que no es veu el temps, jo me'l poso en el meu rellotge. Ostres! D'acord, no, perfecte. Gràcies. Pots posar-ho a...

El president

Al començament, sí, sí.

Carme Renedo i Puig

Encara no he començat, eh? Bon dia, conseller! Benvingut de nou, benvingut al seu equip. Tornem-hi, que no ha estat res. Quan els meus companys de grup parlamentari, que són més diligents que jo, van començar a mirar el projecte de pressupost, el projecte de pressupost bis, deien: És igual que l'anterior, és idèntic. Vaig interpretar que volien dir que tenien la mateixa orientació, que prioritzaven les mateixes línies, que les diferències eren mínimes, però no. Quan deien que el projecte de pressupost inicial i el projecte segon de 2026 eren el mateix, no feien una crítica, feien una descripció. El que avui presenten és el mateix fil per randa del que havien presentat el mes de març. No hi ha ni una ratlla de més que hagi fet canviar ni tan sols la numeració del document. Per què hem de tornar a passar per aquest tràmit? Quin és el canvi? Quins són els canvis que expliquen que ara sí, s'aprovarà el pressupost? Unes partides que se suposa que existiran en el marc dels recursos habilitats amb la disposició addicional 24.3? Calia aquesta comèdia? Algú pot explicar perquè això no era possible el novembre de l'any passat o fins i tot al novembre del 2024?

Anant bé, aquests pressupostos s'aprovaran el mes de juliol, a l'equador de la legislatura. Encara rai que el president Salvador Illa va dir que aquest seria el Govern de la gestió perquè després de l'aprovació caldrà fer totes i cadascuna de les

modificacions pressupostàries per passar els diners de la bossa d'economia a la de cada departament. Aquest 2026 la capacitat de gestionar res, la capacitat d'execució serà la mínima. Entre la comèdia i el vodevil i les renúncies, arribarem al gener. Mare de Déu, quin panorama, per ser el Govern de la gestió!

Ara, això sí, el titular és –i no li desmenteixo–: el català assoleix un finançament sense precedents. És el titular d'alguna nota de premsa que des del Govern. Estem d'acord. Felicitem el Govern, felicitem el Departament, felicitem-lo a vostè i felicitem-nos tots plegats. Ara bé, hi ha res en aquest projecte de pressupost, conseller, que anunciï un canvi de rumb? Hi ha cap indicador que situï Catalunya al centre de totes les polítiques en lloc de subordinar-la sempre a Espanya i al PSOE? Sap què diuen al carrer, oi? El pressupost que ens cal és el de Portugal. De fet, la frase original és aquella de l'autonomia que ens cal és la de Portugal, de rabiosa actualitat i d'imperiosa necessitat, com estem veient.

Mentrestant, no només continuem subjugats a Espanya, és que tenim un govern que és el paradigma del bon esclau. Així que la situació de minorització de la llengua catalana es mantindrà inalterable o s'agreuja. D'un govern desnacionalitzador com aquest, ens ho podíem esperar. Poques coses ens sorprenen, però sí que hi ha hagut una cosa que ha aconseguit desconcertar-nos quan, incomplint el mandat parlamentari, s'escriu en el projecte que avancen en el compromís de destinar el dos per cent de la despesa a l'àmbit de cultura i llengua. Ep! El dos per cent per la cultura i la llengua? Ai, ai, que no era això, companys, no era això.

Com que hi ha preguntes de la primera compareixença que no es van respondre, aprofito per tornar-les a plantejar. Parlem d'aquest u per cent del pressupost que vostè parlava, de la llengua de signes catalana, perquè darrere d'aquesta xifra d'aquest petit u per cent, hi ha tot un col·lectiu de les persones amb sordesa que signen. La pregunta és: Té previst el seu departament en les noves places que està creant o crearà la contractació d'alguns professionals signants amb sordesa? Tant de bo que sigui així. Si la memòria no em falla, deu ser la tercera vegada, la tercera vegada que li demano. I la veritat, no sé què pensar del silenci administratiu. Si ignora la pregunta, perquè no s'entén, perquè no es pot entendre o puc concloure

que és un silenci negatiu. M'ho pot confirmar, si més no? I sortirem de dubtes. I me n'alegro molt que això ho hagin solucionat.

Un altre exemple, una altra pregunta. El mes de març ens deia que estaven acabant de treballar una estratègia per a la llengua de signes catalana. Això ho han tornat a dir avui en la presentació. «Acabar de treballar», què vol dir exactament per a vostè? Abans no acabi aquest any? L'any que ve? Abans no acabi la legislatura? Què hi ha en aquest pressupost per a la llengua de signes a banda dels 200.000 euros per subvencions i la idea consensuada amb Esquerra de la promoció? La promoció mai no fa nosa, conseller, però més aviat convindrà amb mi que el que cal és suport, suport i suport, i real. Tot el que passa amb la llengua de signes catalana, denúncies, absències, menysteniment de professionals intèrprets i dels centres bilingües d'educació, en tots els àmbits, Educació, el SOC, Salut i tot el que no passa, això de permanentment acabant-se una cosa, aboca les persones sordes signants a una situació d'estrès constant i al col·lapse dels serveis d'interpretació i mediació de llengua de signes.

Lliga, és evident, amb tot el col·lapse que viu el país: rodalies, transports, metges, els bibliotecaris, els mestres. Aquest col·lapse que aquest Govern ha convertit en la nova normalitat. Si pensem només en rodalies, ens venen al cap els passatgers amuntegats a les andanes, caminant per les vies. Recordem els retards, retards i retards viscuts. Sabem que no hi ha ni hi haurà ni explicacions, ni disculpes. Només hi ha incertesa, hi ha desànim. Hi ha pèrdues en salut, pèrdues laborals, pèrdues econòmiques. És un drama per a moltíssimes persones.

Afegim a aquestes pèrdues el dèficit fiscal, uns 28.000 milions d'euros aquest 2026. Sumem-hi els incompliments en inversió, els mil espolis ocults en operacions convencionals de l'Estat. Multipliqui tot això pels gairebé cinquanta anys que farà la *joven democracia española*. La xifra, la xifra resultant és absolutament desorbitant, forassenyada. I aquesta xifra és el millor símbol de la relació extractiva i colonial de l'Estat espanyol amb nosaltres.

Per tant, el pressupost, sense dèficit fiscal, amb la Catalunya independent que volem o amb el concert econòmic que semblava que volia Esquerra podria arribar a prop dels 77.000 milions d'euros. Amb aquest pressupost fins i tot podríem ser generosos

i solidaris, sense desatendre cap ni una de les demandes de salut, d'educació, d'infraestructures, de benestar dels nostres conciutadans.

El Govern de Catalunya es conforma amb el que li donen. No farà res, doncs, per canviar les coses. No hi haurà denúncies. No hi haurà pressions i s'hi posaran pedaços, com fa o fa veure que fa el govern i l'Estat espanyol en l'actualització del sistema de finançament. Exactament el que ja teníem: més espoli, més *café para todos*. I amb la llengua passa exactament el mateix que amb l'economia. Vostès defineixen la llengua sovint o sempre com a delicada, diversa, irreversible. Aquesta definició és la nova normalitat per al Govern del PSC pel que fa a la llengua. Sembla ben bé que s'hi senten còmodes en aquesta definició i amb aquesta situació i vinga a posar-hi pedaços.

Ningú no discuteix que tenir 100.000-150.000 places de català està bé, que enfortir el Consorci, el Departament, donar beques, subvencions, ajudar la llengua al País Valencià, a les Illes, a la Catalunya Nord, a la Franja, a l'Alguer, impulsar el català en àmbits tecnològics està bé. I potser aquestes són les coses, les cosetes que el Govern del PSC pot fer mentre gestiona els recursos que li arriben de Madrid com a conseqüència del dèficit fiscal. Ni el president Salvador Illa serà qui superi el repte d'encaix d'Espanya a Catalunya ni vostè el conseller que planti cara a la minorització de la llengua catalana. Sé que encara no ha paït que el pacte nacional per la llengua no aconseguís la unanimitat. De fet, no ha aconseguit ni desvetllar entusiasme, no ens enganyem, i ara ja comença a desvetllar inquietuds i decepcions.

Vostè deia fa pocs dies en una entrevista alguna cosa com ara: «hem de remar tots a l'una perquè hi ha solució. N'hi ha que potser volen anar en alguns aspectes una mica més de pressa, d'altres, més a poc a poc. Hauríem de ser capaços tots plegats d'anar en la mateixa direcció». Les recorda aquestes paraules? En quina direcció va vostè, conseller Vila? Nosaltres volem que la nostra vella nació esdevingui un estat i una de les raons més poderoses que ens esperona és l'estatus que ha de recuperar el català, la llengua pròpia, en tots i cadascun dels àmbits de la vida pública i social i en tots i cadascun dels seus territoris.

Semblaria que per al Govern del PSC no és ben bé aquest, l'horitzó. Ben al contrari. En cas de conflicte, com ja van fer amb el 155, si han de triar entre Catalunya i

Espanya, ja sabem per qui decantarà. I no serà mai ni per Catalunya ni pel català. Per això, tot el que faci o li deixi fer aquest Govern, tot el que li deixi fer aquest Govern per la llengua, conseller, serà un pedaç i serà gesticulació. Vostès no tenen brúixola. De fet, no volen anar enlloc. Estan bé com estan. Gosin entomar el problema, gosin intentar revertir les condicions de minorització de la llengua catalana des de la Generalitat i des del Govern de l'Estat espanyol i aleshores tindran tot, tot el nostre suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra i té la paraula la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Molt bon dia. Moltes gràcies, president. I benvingut al conseller, el secretari general. També salutacions a l'equip del Departament de Política Lingüística que avui ens acompanyen. Sembla que ara sí, fem un tràmit que culminarà amb l'aprovació d'uns nous pressupostos. Si tot va sobre el previst, uns pressupostos necessaris per al país per poder aprofitar l'increment de recursos disponibles i posar-los a disposició de la ciutadania, que és on han d'estar els recursos. Parlem d'uns pressupostos que no són els que hauríem fet nosaltres des del grup parlamentari d'Esquerra Republicana, si haguéssim tingut l'oportunitat de dissenyar-los al cent per cent, però que són uns pressupostos que, des d'Esquerra Republicana, hem volgut i hem pogut negociar, ara sí, des de la voluntat de ser útils. Uns pressupostos que creiem que també són necessaris per al Departament de Política Lingüística, un departament de nova creació i, per tant, necessita més que cap altre departament, doncs, uns pressupostos que pugui dimensionar el Departament com es mereix. Un departament nou, com li deia, que va ser gràcies també a l'acord d'investidura que va fer Esquerra Republicana per poder dotar el país d'una eina, com és la Conselleria de Política Lingüística, que davant dels reptes que té el català, doncs consideràvem que era imprescindible que es pogués desplegar, més enllà que sigui també necessari els pressupostos per al desplegament del pacte nacional per la llengua, com també ens comentava.

Esquerra Republicana fem un exercici de responsabilitat, de fet, com hem fet sempre, entenent la política com l'art de poder arribar a acords, amb el compromís amb el país, com també vam fer amb l'acord d'investidura, posant-hi ambició nacional, posant-hi ambició social i fent avenços per guanyar sobirania. Llavors, amb totes les qüestions pactades en aquell moment del pacte d'investidura, amb el nou model de finançament, amb la capacitat de poder arribar a recaptar, doncs, l'IRPF, amb el desplegament de les polítiques republicanes, amb la resolució del conflicte polític, etcètera, etcètera, i en la situació de context actual, doncs, Esquerra Republicana teníem dues opcions. Una era prioritzar el nostre propi interès, un confort ideològic, anar laminant el PSC i el Govern amb pròrrogues; anar dificultant la governança mentre el Govern desplega una agenda poc ambiciosa que no serveix per fer front als problemes del país ni tampoc per complir els acords d'investidura, o teníem una altra opció, que era posar el país per davant, aixecar la bandera de l'ambició nacional i l'ambició social en cada nova decisió, en cada negociació, com la cruïlla que ens trobàvem en la negociació dels pressupostos, i garantir que en sortim reforçats com a país.

Doncs bé, hem escollit aquesta segona opció i fruit d'aquesta responsabilitat ens trobem avui aquí amb el debat d'un nou projecte de pressupostos. I un cop més, doncs, Esquerra Republicana hem condicionat aquests pressupostos. Hem prioritzat el país i ara toca, doncs, que el Govern compleixi. I en tot cas, el Govern no tindrà excusa. No tindrà cap excusa pel que fa a la seva gestió i l'acció política, no podran dir: És que no hi ha pressupostos, això no ho poden fer. El país tindrà pressupostos i vostès tindran la responsabilitat de gestionar-los bé.

Parlem d'uns pressupostos que estan marcats amb l'objectiu de donar respostes als reptes de país. Així ho hem entès i ho hem treballat des d'Esquerra Republicana. Prioritats aportades per Esquerra a nivell global, contribuir a fer un país més fort i equilibrat territorialment, aquest era un dels principals eixos i ho veiem amb el pla de pobles; amb el finançament d'interventors i secretaris municipals per a municipis de menys de dos mil habitants; amb el programa Regenera per a la rehabilitació d'habitatge; amb la inversió en trens; amb el pacte nacional per a la indústria.

Un segon eix, importantíssim per a Esquerra com comentava, és fer que aquest país pugui avançar en guanys de sobirania i per això la preparació de l'Agència Tributària de Catalunya per recaptar l'IRPF, la creació de l'Autoritat Aeroportuària de Catalunya, assumir la gestió en seguretat ciutadana en ports i aeroports –pendent des de fa molt temps, per cert– consorci d'inversions, poder-lo fer possible i per acabar amb el dèficit d'inversions de l'Estat i aquesta situació de maltractament de Catalunya

Fitxer 19CPL5

o la capacitat de poder gestionar també i liderar el Consorci de la Zona Franca.

Un tercer eix, que ha estat situar les mesures que facin que el país ajudi i millori la vida de la ciutadania, amb el reforç de la salut pública, especialment de la salut també mental, i, en concret, en els infants i joves del nostre país, amb 500 milions per millorar els centres educatius, a l'espera d'incorporar l'acord al qual es pugui arribar amb els docents; amb l'aposta per la gent jove, amb el nou carnet jove que ha de transformar doncs aquesta eina i convertir-se en una eina de país i amb polítiques ambicioses en l'emancipació juvenil del nostre país.

I un quart eix, importantíssim, i aquí vaig al tema que ens ocupa avui, fent del català una llengua de present i de futur. Aquest era un pilar per nosaltres en l'acord de pressupostos, poder incorporar tota una sèrie d'acords, de mesures que anessin a enfortir la llengua catalana, i aquest doncs ha acabat sent un dels pilars també de l'acord de pressupostos entre Esquerra Republicana i el Govern, amb algunes de les mesures que vostè ja ha explicat, justament perquè sabem que el català està en una situació de debilitat davant de moltes i múltiples amenaces i, per tant, convé defensar, protegir-lo i impulsar-lo, i també perquè sabem que la llengua catalana és la principal eina de cohesió del país, a banda de l'element vertebrador de la nació catalana i signe d'identitat del nostre país. Per això, per Esquerra ha sigut determinant introduir mesures a favor de la llengua catalana en aquest acord de pressupostos.

En la línia de reforçar el departament... –vostè ho explicava i jo ho deia també a l'inici de la meva intervenció–, és un departament de nova creació, per tant, calia sí o sí

doncs poder reforçar el Departament de Política Lingüística. Seguir reforçant també el Consorci per a la Normalització Lingüística, com ja havíem fet amb acords previs com el pla de xoc. Dimensionar l'estructura de política lingüística del país al lloc que li pertoca. Si és una prioritat de país, ha de tenir les eines, les estructures necessàries. I amb mesures que han d'impulsar des del departament, com vostè ja ha explicat, i que considerem necessàries, com el suport a l'occità, aranès a l'Aran, amb la llengua de signes catalana també treballant per reforçar-la, amb l'ampliació d'oferta de places d'aprenentatge del català, amb l'impuls en l'àmbit de l'audiovisual i en l'àmbit tecnològic, amb el suport a la política lingüística municipal, important també per a aquesta capillaritat. La política lingüística del país, com vostè diu, i hi estem d'acord, no la pot fer només el Govern de la Generalitat, tot i que hi té un paper molt important de motor; però sí que ha de poder compartir-se amb molts actors i agents doncs del país, i un d'aquests actors i agents clau són els ajuntaments i els ens municipals. O també l'impuls del català en el món de l'empresa, el treball, la salut, drets socials i comerç, segurament els àmbits prioritaris després d'aquells passos que ja s'han fet fins ara.

Però també altres qüestions que hem pactat en aquest acord de pressupostos i que ens satisfan, com el programa per reforçar la presència de la llengua catalana a les xarxes socials i al món digital, amb aquests 50 milions d'euros en els propers tres anys. Un àmbit clau, xarxes socials, àmbit digital, audiovisual; un àmbit clau doncs per a la llengua, on la llengua no pot quedar relegada, la llengua catalana.

També amb un altre acord que passa per reforçar les entitats que treballen per la llengua i la cultura arreu dels Països Catalans. Pensar amb aquesta visió de domini lingüístic, sense..., especialment davant les amenaces i davant dels atacs hostils que veiem en aquests territoris, al País Valencià, a les Illes, més recentment a l'Aragó, per no parlar també de l'Estat francès. Per tant, que es pugui fer aquest acompanyament, aquest suport i aquesta defensa de la llengua arreu dels Països Catalans és també una bona notícia.

Altres acords, perquè n'hem fet uns quants. Potenciar la presència del català al món de l'esport –també s'ha comentat. També aquestes 250 noves aules d'acollida per a l'aprenentatge intensiu de la llengua per a l'alumnat nouvingut, clau. I podríem parlar

del suport a la Casa de Creació de Barcelona o també l'impuls de la presència del català a la UNESCO.

En totes aquestes mesures s'hi veu el segell d'Esquerra Republicana i, com l'hi deia, ens en sentim satisfets. Parlem d'aquests 126 milions d'euros, un increment substancial respecte a situacions prèvies que ens permetrà seguir fent un salt qualitatiu en la defensa de la llengua catalana.

Amb tot, conseller, queden deures pendants, deures del seu departament amb l'execució d'aquests pressupostos. I aquest serà el primer repte, poder d'executar tot això que hem pactat. I s'ha de fer amb la consolidació d'aquests programes temporals que ens explicava, perquè això ha de ser estructural, amb el desplegament de l'Oficina dels Drets Lingüístics. També deures en el conjunt del Govern amb relació a la llengua catalana, amb el desplegament del pacte nacional per la llengua, ara que ja en fa un any. Ahir vam poder assistir a l'acte doncs del primer balanç. Queden els reptes d'avançar en l'àmbit del treball, de l'empresa. S'ha anunciat aquest acord en l'àmbit del Consell de Diàleg Social. Doncs som-hi. I tots els departaments s'ho han de creure, la defensa de la llengua, no només el Departament de Política Lingüística. Aquí tenen reptes, però també reptes globals, com l'hi comentava, amb el compliment de tots els acords d'investidura i els acords polítics associats a aquests pressupostos. En això, el Govern també s'ha de posar les piles. Més enllà dels reptes de país, com l'acord al qual es pugui arribar amb els docents que estan en vaga per una millor educació.

En tot cas, els acords signats, que se signen i que se presenten s'han de fer efectius. Si no es compleix, només es *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* contribueix al descrèdit de la política –acabo, president. Ara toca, com vostès mateixos deien en el marc del pacte nacional per la llengua, passar del compromís a l'acció. Aquesta legislatura pot acabar amb un nou finançament, amb més recursos, amb més sobirania, amb més català i amb més benestar per a la ciutadania de Catalunya. Nosaltres ho farem possible, i esperem que el Govern compleixi.

Moltíssimes gràcies.

El president

Doncs ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Bon dia, conseller Vila. Només informar-lo, a vostè i als diputats del Partit Socialista, que, mentre s'està fent aquesta compareixença, doncs resulta que la Guàrdia Civil, la UCO, està escorcollant la seu de Ferraz per presumpte finançament irregular. I és que no hi ha dia que ens facin passar vergonya.

Doncs bé, feta aquesta prèvia, aquesta setmana compareix tot el Govern per, suposadament, explicar el pressupost que previsiblement doncs, ara sí, aprovaran. I dic «suposadament» perquè el que s'està fent avui és repetir el mateix que ja ens van venir a explicar fa tan sols unes setmanes. I és aquí on ens hem de fer una pregunta, i és: què ha canviat? Què ha canviat respecte a fa dos mesos perquè llavors aquests pressupostos no es poguessin aprovar i avui sí? Hi ha hagut cap canvi rellevant en les partides? Ja hem vist que no. Hi ha hagut cap rectificació en el model de fons? Tampoc. El que ens presenten avui és estrictament el mateix que ens portaven fa dos mesos? Sí. Per tant, no hi ha cap mena d'element objectiu que ens faci pensar doncs que res ha canviat. El pressupost és el mateix, les prioritats són les mateixes i els equilibris polítics són també els mateixos.

A què esperaven, doncs? Doncs ni més ni menys a que passessin les eleccions andaluses. Sí, sí, les eleccions andaluses. Els senyors d'Esquerra Republicana, tan «indepes» com diuen que són, han fet dependre el pressupost de la Generalitat de Catalunya d'unes eleccions celebrades fora de Catalunya. Han tingut Catalunya, no pendent dels hospitals, de les escoles, de la seguretat, de l'habitatge, sinó del calendari electoral del Partit Socialista a Andalusia. I vostès, senyors del PSC, pensaven que amagant unes setmanes les seves sessions evitarien que es veiés fins on estan disposats a arribar per mantenir-se al poder. Però ni així, perquè la vicepresidenta de Pedro Sánchez ha obtingut el pitjor resultat de la història. Felicitats, senyors socialistes; com dirien els seus amics convergents, una jugada mestra.

I arribats aquí, què estem fent avui? Doncs perdre el temps, perquè aquest pressupost ja el van explicar fa dos mesos, conseller. Ja vam tenir una setmana

sencera de compareixences de tots vostès explicant-nos les bondats doncs d'aquests comptes; ja vam escoltar les seves presentacions, les xifres i també les seves explicacions. I el que vam constatar llavors és quines són les prioritats del Govern, és a dir, no corregir els problemes de Catalunya, sinó perpetuar les mateixes polítiques que ens han conduït a la decadència. Perquè aquests pressupostos no són uns comptes pensats per donar resposta als problemes reals dels catalans; són un repartiment de poder i un intercanvi de cromos entre el PSC i Esquerra Republicana amb els Comuns com a comparsa. No neixen d'un projecte de res, sinó d'un pacte de supervivència política, tant aquí, al Govern de la Generalitat, com al Govern d'Espanya.

I què demana Esquerra Republicana ara? Doncs assumir la recaptació de l'IRPF, la Zona Franca, l'empresa mixta de Rodalies o el consorci d'inversions? I per què ho volen tot això? Ho volen per millorar la sanitat, la seguretat o l'habitatge? Doncs ja els hi avanço jo que no. Ho demanen per seguir desmantellant l'Estat, expulsar-lo de Catalunya i preparar les eines necessàries per quan tornin a governar. Això són aquests pressupostos: no són uns pressupostos que vulguin gestionar res; són uns pressupostos, com deia, un intercanvi de cromos negociat pel senyor Oriol Junqueras amb el PSC. I qui és el señor Oriol Junqueras? Doncs no és diputat, no és conseller, no és tampoc, evidentment, president de la Generalitat. És un inhabilitat que no representa institucionalment els catalans, però que, malgrat tot això, marca l'agenda política a Catalunya.

Catalunya porta tres anys esperant uns pressupostos, però no aquests pressupostos, evidentment. Necessita uns comptes útils, seriosos, centrats en les prioritats reals dels catalans, però res de bo pot sortir d'aquells que han tapat irregularitats com les de la DGAIA o que han repartit més de 62 milions d'euros en subvencions nominatives a associacions afins. El Partit Socialista ha assumit que el preu del poder és vendre a trossos la presència de l'Estat que queda, la poca que encara en queda a Catalunya. El PSC, com deia, ha pactat assaltar la caixa i repartir-se el botí. És a dir, substituir l'Estat per una xarxa de poder compartida entre socialistes i separatistes, i, a canvi, Esquerra Republicana manté el Govern de Pedro Sánchez i Salvador Illa manté centenars de càrrecs –aquest famós *sottogoverno*–,

amb membres d'Esquerra Republicana dins de la Generalitat. El PSC conserva el poder i Esquerra Republicana posa la mà, perquè sempre els hi cau alguna cosa.

I vostè, senyor Vila, és el principal exemple de tot això. Vostè era al Govern amb Esquerra Republicana, i, sense cap mena de complicació, s'ha canviat la jaqueta. Però, en essència, evidentment, fa exactament el mateix que feia amb Esquerra Republicana. No hi ha cap canvi de fons ni de projecte; només s'ha canviat les sigles, però les polítiques són exactament les mateixes. Fins i tot, a l'inici de la legislatura, vostè va dir, sense ruboritzar cap membre del Govern ni tampoc cap diputat socialista, que és vostè independentista. I això és molt revelador, és molt revelador perquè mostra el que està disposat a fer el PSC per mantenir-se en el Govern: posar un independentista declarat com vostè, procedent d'Esquerra Republicana, en mans d'una conselleria del Govern de la Generalitat. I el més greu de tot això és que ho fan en contra de l'interès dels catalans. Ho fan perquè vostès no prioritzen cap dels problemes de la ciutadania –l'habitatge, la seguretat, l'educació o la sanitat o la qualitat dels ja trinxats serveis públics–, només tenen com a objectiu mantenir-se al poder allà on poden. La política de l'última dècada ha condemnat Catalunya a una decadència que és evident, i aquest pressupost no rectifica aquest camí, sinó que el perpetua.

En matèria de política lingüística, una gran novetat que s'ha presentat, més enllà d'aquests 41 milions que no estan destinats enlloc i que són simplement una mera declaració davant dels mitjans de comunicació, són 50 milions d'euros que també han pactat per al català a les xarxes socials. I, miri, conseller, vostès fan una trampa habitual amb tot el que té a veure amb la llengua, i és que qualsevol plantejament lingüístic que no sigui exactament el seu –el seu, el socialista, independentista– el titllen d'anticatalà, de contrari a la llengua o d'enemic de Catalunya. Juguen a sentimentalitzar una qüestió doncs que hauria de ser compartida i de tots. I li dic una cosa molt clara: jo no li toleraré que vostè digui que jo mateix o el Partit Popular som anticatalans, no ho toleraré. Per tant, espero que renovi l'argumentari i que no vingui aquí, com fa sempre, a parlar de Galícia, a parlar de la Comunitat Valenciana o d'altres comunitats autònomes per intentar esquivar el debat.

Perquè, centrem-nos en Catalunya, conseller. Si ens centrem en Catalunya, vostè, des de que és responsable de la política lingüística de la Generalitat, des de ja fa cinc anys, i tot i dedicar-hi una quantitat ingent de milions d'euros, podem dir i podem constatar que el balanç no és gens positiu: el català, com a llengua inicial, baixa; el català, com a llengua d'identificació, baixa, i el català, com a llengua habitual, també baixa. Per tant, conseller, vostè no està en disposició de donar lliçons a ningú ni a altres comunitats autònomes, perquè, sent fidels a les dades, des de que és vostè el responsable de la política lingüística, el català està en retrocés. I, per tant, li pregunto: pensa assumir vostè alguna responsabilitat al

Fitxer 19CPL6

respecte, conseller? Perquè aplicant la lògica que vostè aplica en altres comunitats autònomes, on potser les seves llengües pròpies també poden estar a la baixa, vostè també és un perfecte anticatalà. Per tant, crec que hauria de permetre i de tolerar que els altres partits, que tenim altres visions, puguem discrepar. Permeti que defensem el català sense acceptar el seu model d'imposició. Perquè el que és una evidència és que la seva visió com a representant socialista avui, i independentista de sempre ha fracassat. El català necessita protecció, foment i prestigi, necessita ser estimat, ser compartit i ser útil, però no necessita ni imposició ni un conseller independentista que l'utilitzi políticament. Nosaltres considerem que una part important d'aquests milions d'euros van destinats precisament a això, a imposar, a controlar i a repartir subvencions milionàries entre entitats afins i orientats a mantenir una xarxa ideològica, com han fet, per exemple, també amb la nova oficina per promoure denúncies i sancionar, i evidentment, això nosaltres no ho podem compartir.

Per això, senyor conseller, aquests pressupostos no són els pressupostos que Catalunya necessita, sinó els pressupostos que necessiten vostès, els senyors d'Esquerra Republicana i vostès, els senyors socialistes i per tant, nosaltres no participarem d'aquesta estafa, d'aquesta estafa política, i hem presentat una esmena a la totalitat el conjunt dels pressupostos.

Moltes gràcies.

El president

D'acord. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, president. Senyor Vila, bon dia.

Han transcurrido ya dos años desde el inicio de esta XV legislatura gobernada por el Partido Socialista, pero durante estos dos años *el Govern d'Illa* ha sido incapaz de aprobar unos presupuestos en tiempo y forma. Ya estamos a finales de mayo y no vamos a tener unos presupuestos, en el mejor de los casos, hasta mediados de junio. Cualquier empresa, cualquier entidad, por pequeña y modesta que sea, tiene elaborado sus presupuestos anuales al empezar el año para poder afrontar con garantías de éxito los objetivos fijados, es obvio. Sin embargo, *el Govern socialista de la Generalitat* no le preocupa y va la deriva, dando tumbos al no tener unos presupuestos aprobados justo antes de que empiece el año, cosa que ha pasado durante dos años consecutivos, recuerdo, demostrando una gran irresponsabilidad, una gran debilidad como Gobierno y que no le importa lo más mínimo el bienestar de los catalanes.

Dos meses después volvemos a sentarnos las mismas sillas de las mismas salas y las mismas comisiones. Dos meses después vuelven los *consellers* a contar nos exactamente la misma película y, supongo, esperan de nosotros las mismas críticas a sus mismos presupuestos. Porque, a pesar de que *el conseller* nos ha vendido hace un momentito el dato del nuevo presupuesto, que, según él, pasa de 85 millones de 126, estos son los mismos presupuestos en política lingüística que los que nos presentó en marzo. La trampa al solitario está en que ha sumado al presupuesto los recursos de los supuestos acuerdos para proyectos plurianuales con Esquerra Republicana para intentar demostrar que, ahora sí, ahora sí que están consensuados los presupuestos.

¿Por qué los presupuestos no valían hace dos meses y sí valen hoy, siendo exactamente lo mismo? ¿Qué ha cambiado? Pues hombre, ya lo han dicho

anteriormente, por ejemplo, que ya han pasado las elecciones en Andalucía y el Partido Socialista puede ceder ante las presiones de los separatistas sin miedo a que los electores les castiguen en las urnas de otra región. También que ahora Esquerra Republicana tiene algo bastante visual que vender, el tren orbital, que en realidad no es otra cosa que una mera promesa para dentro de quince años. Y lo que también ha cambiado es que estos dos meses la Generalitat ha tenido que seguir endeudándose y que los catalanes siguen empobreciéndose.

A la hora de negociar, elaborar o votar presupuestos debe ponerse en el centro del debate la dramática pérdida del poder adquisitivo que están sufriendo en la actualidad las familias catalanas. En esta coyuntura el Govern debería aplicar la máxima restricción del gasto ineficaz o ideológico que, como le detallaré más adelante, es insultantemente enorme en esta Conselleria de Política Lingüística, y fomentar la mejora de los servicios públicos esenciales. Estamos en contra –ya lo he dicho en reiteradas ocasiones– de la existencia de esta Conselleria de Política Lingüística recientemente creada por el Govern del Partido Socialista, porque su denominación de política lingüística es un eufemismo orwelliano que esconde su verdadera intención: imponer el monolingüismo en catalán en todas las esferas de la vida y así erradicar el castellano de Cataluña. Es decir, es decir, esta Conselleria de Política Lingüística que ni siquiera se atrevieron a crear los separatistas de Esquerra Republicana y Junts cuando gobernaban, la acaban de crear los separatistas del Partido Socialista; sí, el mismo Partido Socialista que utiliza el castellano en las campañas electorales per captar el voto, pero que después nunca más lo usa. Y para muestra, me remito a todas, todas las intervenciones de los diputados socialistas en esta comisión, en la educación, o en la de cultura.

En definitiva, como el cometido de una *conselleria* de Política Lingüística debería ser la gestión de las lenguas, de *las* lenguas, en un territorio, atendiendo a su realidad sociolingüística, histórica y cultural, bien podemos concluir que esta Conselleria de Política Lingüística, que pretende imponer a los catalanes una dictadura lingüística en catalán, excluyendo a más de la mitad de los catalanes, carece de toda autoridad y legitimidad, es evidente. Este axioma es suficiente para argumentar resumidamente nuestro voto en contra de estos presupuestos que ahora nos

presenta el Govern del Partido Socialista, que son los mismos que nos presentó en marzo.

Porque Cataluña es una región bilingüe desde hace más de 500 años, en la que conviven dos lenguas oficiales y mayoritarias con mayor o menor peso a lo largo de estos siglos, el castellano, lengua materna de más del cincuenta por ciento de los catalanes en la actualidad, y el catalán. Y, no obstante, los catalanes vivimos en un régimen de diglosia, es decir, una situación de convivencia de dos lenguas en la que uno de los dos idiomas, el catalán, tiene un dominio preferencia como lengua institucional, de cultura y de prestigio de uso oficial, frente al otro, el castellano, que es relegado a situaciones inferiormente consideradas de la oralidad y la vida familiar. La situación de diglosia del español o del castellano en Cataluña que ha impuesto el gobierno autonómico de la Generalitat puede comprobarse en la prohibición de rotular los comercios en español bajo pena de multa, por cierto, entre el 21 y el 25, el año 2021 y 2025, han recaudado en multas lingüísticas cerca de dos millones de euros; en el uso exclusivo del catalán en los documentos oficiales de las administraciones catalanas, en la emisión exclusivamente en catalán de la programación de la televisión y de la radio pública en Cataluña, en la cartelería pública en las calles, que solo se instalan en catalán, y en el sistema educativo basado en el monolingüismo en catalán.

Así pues, el castellano es una lengua minorizada en Cataluña y el catalán es una lengua minoritaria en el conjunto de España, que no minorizada en Cataluña, antes, al contrario. La minorización del castellano en Cataluña es lo que pretenden perpetuar los presupuestos que ahora nos presenta. Porque vuelvo a repetirlo –soy muy pesado, lo sé, pero lo repetiré las veces que haga falta–: una lengua minoritaria es aquella que tiene un número reducido de hablantes en relación con otra en un territorio determinado –el catalán en el conjunto de España– mientras que una lengua minorizada es aquella cuyo uso está restringido por motivos políticos o sociales, el castellano en Cataluña, como acabo de demostrar, por ejemplo, con las multas lingüísticas o con la exclusividad del uso del catalán en los medios de comunicación públicos en Cataluña.

Quisiera destacar algunos aspectos llamativos de estos presupuestos, si usted me lo permite, en cifras globales. Por ejemplo, el peso financiero destinado a la imposición del monolingüismo en catalán en todos los sectores de la sociedad ha crecido de forma insultante. El presupuesto de 2026 consolidado de esta sección asciende a 85 millones de euros, mientras que en 2023 ascendía a 59 millones de euros, es decir, se ha producido un brutal incremento del 42,86 por ciento. En cuanto al de los programas a elegir, algunos, la actividad se divide en dos programas presupuestarios principales, el programa 121, que destina diez millones y medio a la estructura administrativa y gabinete del Departamento, es decir, un escandaloso 174,64 por ciento más que en 2023, y publicidad institucional, el programa, por ejemplo, destaco, de igualdad y feminismo, que destina casi 1.700.000 euros a campañas que incluyen la promoción lingüística bajo criterios de no discriminación. Hombre, esto ya sí que es el rizo. No parece a ustedes poco el gasto ideológico y superfluo de la *conselleria*, lo multiplican con otro gasto improductivo y doctrinario como el de igualdad y feminismo.

Ya he demostrado con estas pinceladas algunos ejemplos del gasto superfluo político que supone el presupuesto de la Conselleria de Política Lingüística, seguiré con otros más. Por ejemplo, entes gestores y organismos adscritos. El presupuesto se ejecuta a través de tres pilares: Gabinete y Secretaria General de Política Lingüística, que gestiona 85 millones de euros, ya lo hemos dicho, y el Consorci per a la Normalització Lingüística, su dotación aumenta significativamente hasta los 54 millones, un poco más, frente a los 41 en 2023, y el Consorci de Terminologia, TERMCAT, que recibe dos millones, más de dos millones de euros frente a los 1,87 de 2023.

En cuanto a personal y puestos de trabajo, la creación del nuevo departamento ha implicado un aumento de la plantilla, puestos de trabajo totales pasa de 892 puestos en 2023 a 982 en 2026. La estructura administrativa en que queda constancia en el programa 121, cuenta con 109 puestos dedicados exclusivamente a la gestión del Departament, y el Consorci per a la Normalització Lingüística dispone de 953 puestos de trabajo presupuestados para 2026. Esto es muy bueno que lo digan ustedes y que se sepa públicamente, y por eso nosotros hacemos de altavoz para que sepan todos los catalanes en qué se gastan ustedes el dinero de los

presupuestos y como postergan y como dejan de actuar sobre cuestiones que son perentorias y fundamentales para la vida de los catalanes.

Muchas gracias.

El president

D'acord. És el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president.

Senzillament, constatar que per estar perdent el temps i la segona vegada que parlem d'això, tothom esgota els deu minuts, per tant, és evident que encara tenim moltes coses a dir i moltes coses a aportar sobre uns documents que suposadament són els mateixos que es van presentar el mes de març.

Efectivament, crec que el document que aprova el Govern és molt semblant, però hi ha unes disposicions addicionals, hi ha uns acords que, més enllà del que digui el document que està penjat al portal, és evident que el Govern ha de complir, i aquesta serà la nostra funció, com a mínim des dels Comuns, que és aconseguir que s'acompleixin aquests acords que vam signar al març però que també hem signat ara per aprovar aquests pressupostos. I és la primera pregunta que jo li vull fer al conseller, avançant que ja no esgotaré el meu temps.

Conseller, no sé si vostè és conscient que en realitat és probable que siguin els únics pressupostos que tinguin aquesta legislatura. Per tant, la pregunta és, i nosaltres hem encarat en aquest marc les negociacions, les segones negociacions, és que siguin uns pressupostos de legislatura. Vostè ahir va presentar l'informe del primer any d'execució del Pacte Nacional per la Llengua. Crec que és un informe que, malgrat el que es pugui dir, si es llegeix atentament, sí que entra al detall, en la concreció de moltes d'aquestes actuacions que s'han fet i, a més a més, va anunciar que s'havia executat un pressupost de 256 milions d'euros, evidentment, no només al seu departament, sinó també de la resta de departaments, que superava fins i tot en uns 6 milions, crec, el que hi havia previst inicialment. Per tant, la pregunta ara és, conseller, què pensa fer amb el segon any del Pacte Nacional per la Llengua?

Quins recursos estan previstos al seu Departament i a la resta de departaments per a aquest segon any? I potser també per al tercer, perquè, com li dèiem, creiem i veiem molt difícil que realment el 2027, en un any que claríssimament serà electoral i les dificultats que ja ha tingut el seu Govern per aconseguir els suports necessaris per aprovar el pressupost del 2026 en el mes de juliol, no el va aconseguir l'any passat, el 2025, arribin aquests al 2026, i jo vull remarcar les dificultats del seu Govern per aconseguir aquests suports, perquè al final els grups que van donar suport a la investidura van deixar clar que era un suport només per a una investidura, no un suport per a tota la legislatura, i és evident que vostès els hi ha costat molt aconseguir aquests suports, i per tant, són els únics responsables de què els pressupostos arribin ara, i ho seran també de que no n'hi hagi més a la resta de la legislatura. Així que al final la pregunta, conseller, no deixa de ser què pensa fer des del seu Departament per garantir que el Pacte Nacional per la Llengua tingui els recursos necessaris per implementar-se tal i com està previst, i que és un dels punts que tenim nosaltres a l'acord signat amb vostès, que és bàsicament tenint ja un pacte que tenim un pla d'actuacions, tenim uns objectius, unes actuacions a tots els departaments, com pensen fer-ho per aconseguir que s'acompleixin.

I això fa referència a la seva conselleria, però fa referència també a la resta de departaments. Com li dèiem a la passada ronda de compareixences vam trobar a faltar a la majoria de compareixences de la resta de consellers que

Fitxer 19CPL7

facin esment, en les seves presentacions, dels recursos que destinarien a complir el pacte nacional en allò que els compet. No sabem si passarà, també... Ara és de les primeres comissions, la de Política Lingüística. No sabem com seran la resta, però li volem demanar si des del seu departament han treballat i han garantit perquè la resta de departaments tinguin present aquesta transversalització del català en totes les polítiques del Govern de la Generalitat de Catalunya, que és una de les qüestions que planteja el pacte i una de les qüestions que des de la Conselleria tenen com a principal objectiu; de fet, és el que justifica que tinguem una conselleria.

I dit això, sí que voldria entrar una mica en els acords que nosaltres tenim signats amb vostès. També d'alguna manera, reconèixer i agrair la feina que han fet també des d'Esquerra Republicana per aconseguir blindar encara més totes les polítiques relacionades amb la defensa del català i amb la recuperació de l'ús social del català i amb la dignificació del català com a llengua pròpia de Catalunya. Crec que és important que tinguem unes majories suficients en aquests temes per poder-ho, no només defensar en debats parlamentaris, perquè a vegades defensar al Ple del Parlament determinades coses és bastant gratuït si després això no es tradueix en accions concretes per donar suport a polítiques concretes que facin efectiu allò que s'aprova en forma de moció. Per tant, jo des d'aquí sí que vull reconèixer també aquest esforç que ha fet Esquerra Republicana i que ha fet el seu Govern i que crec que anem en línia les tres forces polítiques.

Un altre dels temes que li hem posat moltes vegades sobre la taula és la preocupació per les dificultats que tenen moltes persones per poder accedir als cursos de català i a l'acreditació del nivell de català. Vostè ens ha explicat i hem pogut tenir també converses en privat on ens explicava aquest canvi de model a l'hora de poder accedir als cursos i poder garantir que s'arriba a més gent i a tot arreu, que és una altra qüestió important. Més gent a tot arreu i en qualsevol horari, que és un altre tema molt important a l'hora de garantir que la majoria de les persones que volen aprendre català, que necessiten aprendre el català ho puguin fer. I ens ha explicat l'augment de recursos, evidentment, del Consorci per a la Normalització Lingüística. Aquesta capillaritat que estan buscant, aquest acord que hi haurà amb els sindicats i amb la patronal per garantir que el català està també present, fins i tot la formació del català en l'àmbit del treball, que considerem que és fonamental. L'àmbit del treball ha de ser claríssimament un dels espais de formació i de socialització en català.

Però a nosaltres ens segueix preocupant que continua havent-hi molta gent que queda fora, molta gent que ho necessita. I en relació amb altres debats que hem tingut darrerament, nosaltres estem convençuts, des dels Comuns, que el català ha de ser una llengua d'acollida, ha de ser una llengua d'oportunitats i ha de ser una llengua de creixement i d'enriquiment per a tothom. Per als que ja viuen aquí, per als que han arribat fa menys temps, fa poc, arribin d'on arribin; arribin d'Alemanya, arribin del Marroc, arribin del Senegal, arribin de l'Equador, arribin d'on arribin.

També per a les persones que coneixem com a *expats*, que són aquelles persones que no ho necessiten per aconseguir un permís de treball i que, per tant, tenen pocs incentius per aprendre'l. I, de fet, estem veient com moltes vegades aquesta gent és la que està condicionant fins i tot que la llengua en alguns comerços sigui l'anglès en lloc de ser el català. Per tant, també polítiques cap a aquest sector de la població. És a dir, *nouvinguts* i *nouvingudes*, també ho són ells.

I el que sí que volem destacar i posar sobre la taula és que el que no pot ser en cap cas és una trava burocràtica per a les persones que necessiten regularitzar la seva situació. Entenem que ha d'haver-hi polítiques clares, que s'ha de facilitar, que s'ha de flexibilitzar els cursos per a tothom. L'acreditació per a tothom. Creiem que aquest A1 és un avenç important, però que no els podem demanar coses que des de l'Administració no s'està en condicions de poder oferir. No podem demanar a algú que tingui un certificat B1 en un any si aconseguir un certificat B1, amb el curs, primer, que s'ha de fer, del nivell A1, o A2, i el del B1, són dos anys. Per tant, no podem demanar coses que siguin impossibles per a la gent d'aconseguir. Hem de demanar que, evidentment, i com deia, el català és i ha de ser llengua d'acollida i llengua de treball i llengua de socialització, llengua de creixement i llengua d'oportunitats per a tothom a Catalunya. Però sí que volem remarcar què pensa fer vostè perquè això no sigui una trava burocràtica i acabem arribant a un coll d'ampolla d'aquí un any, quan s'hagi de fer la primera pròrroga d'aquesta regularització extraordinària.

I un altre aspecte que també tenim a l'acord, i és el català a les escoles, el català als instituts: no només en la defensa del català com a llengua vehicular, sinó també com aconseguim i garantim que, efectivament, la majoria de les classes es fan en català, que la llengua d'ús de nens, nenes, d'adolescents al pati i a les extraescolars segueix sent el català. Que els docents tenen els recursos suficients i les eines suficients per mantenir les classes en català més enllà de quina sigui la diversitat que tinguin a l'aula. I, com li diem també moltes vegades, la defensa d'aquesta llengua vehicular a tota l'educació a Catalunya, però no només del vint-i-cinc per cent, sinó també del setanta-cinc per cent, que moltes vegades no està tampoc garantint-se ni respectant-se.

Conseller, crec que això seria tot. Em sembla que la reflexió a la qual hem d'anar és si són pressupostos de legislatura, què és el que pensa fer des del seu departament, i començar a complir aquests acords que té signats amb els Comuns.

Gràcies.

El president

D'acord, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista, en absència del Grup Parlamentari de la CUP i del Grup Parlamentari Mixt. I té la paraula la diputada socialista, la portaveu i diputada Imma Ferret.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Gràcies, conseller, per l'explicació d'aquest pressupost del seu departament. També, agrair la presència del secretari general i de tot l'equip de la Conselleria que l'acompanya. Des del nostre grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, valorem positivament l'elaboració i presentació d'aquests nous comptes per al 2026, i celebrem que s'estiguin ja tramitant al Parlament.

Perquè aquests pressupostos expressen una idea molt clara: Catalunya torna a avançar amb estabilitat, amb ambició i amb mirada de futur. Són els pressupostos d'un país que no es resigna, que no vol administrar la inèrcia, sinó accelerar; que vol recuperar plenament l'orgull, la confiança i la capacitat de liderar la pròxima dècada. Amb aquests comptes, el Govern del president Illa consolida una etapa d'estabilitat útil, d'acords progressistes i de govern per a tothom.

En un temps en què massa sovint la política es confon amb el soroll, el bloqueig o la confrontació estèril, aquests pressupostos representen exactament el contrari: serenitat, responsabilitat i capacitat de construir majories al servei del país. Parlem de 49.162 milions d'euros per reforçar els serveis públics, impulsar l'habitatge, accelerar la inversió, enfortir l'autogovern, defensar el català, vertebrar el territori i generar prosperitat compartida. Però no es tracta només d'una xifra. Es tracta d'una direcció política, posar la força del pressupost al servei de Catalunya, d'una Catalunya més forta, més justa, més cohesionada i amb més oportunitats. Aquest és el sentit profund dels comptes: donar resposta al present i alhora preparar el futur,

millorar la vida quotidiana de la ciutadania i, al mateix temps, posar les bases del país que volem ser d'aquí a deu anys. Una Catalunya amb millors serveis públics, amb més habitatge, amb més seguretat, amb més recerca, amb més indústria, amb més cultura, amb més equilibri territorial i amb més capacitat institucional. Per això, avui no només analitzem partides d'un departament, sinó que s'explica com cada àmbit del Govern contribueix a un projecte compartit: fer de Catalunya un país d'estabilitat i futur, un país respectat, pròsper i socialment just. Un país que torna a confiar en ell mateix i que no demana permís per liderar.

Estem, doncs, davant d'uns pressupostos orientats a garantir la cohesió social, l'equilibri territorial i el benestar per al conjunt de Catalunya, alhora que gràcies als acords amb Esquerra Republicana i Comuns també s'han previst accions per enfortir el lideratge de Catalunya ja des d'aquest mateix exercici fins al 2030 amb aquesta mirada i projecció de futur.

En aquest sentit, i pel que fa a l'àmbit del seu departament conseller, vull recordar que estem davant dels primers pressupostos de la conselleria de Política Lingüística, un departament de nova creació aquesta legislatura, fruit dels acords d'investidura del President Illa, però que demostra clarament que aquest Govern dóna importància a la política lingüística, situant impulsar l'aprenentatge, ús i apreciació del català com a prioritat d'acció. Perquè, més enllà del que diuen alguns partits representats en aquesta cambra, que no situen la llengua catalana com a eina d'acollida, vertebradora de la societat, els vull tornar a dir que invertir en política lingüística és una estratègia de país i de responsabilitat institucional, perquè és treballar per garantir que el català continua sent una llengua compartida per tota la població, un espai de trobada, instrument de progrés i motor d'ascensió social.

I per fer-ho possible calen recursos suficients per fer efectives aquestes polítiques i, el que és més important, dotar-les de continuïtat. D'aquí la necessitat d'uns pressupostos que recullin aquestes accions i les dotin del necessari per fer-ho possible. Però no només amb recursos es garanteixen resultats, sinó que cal planificació, coordinació i avaluació de l'impacte d'aquestes polítiques. I perquè aquestes polítiques puguin desplegar-se de manera eficaç, és important reforçar la conselleria de Política Lingüística, dotar-la dels recursos humans i materials

necessaris per fer més efectiva la seva capacitat d'acció. També cal continuar avançant en aquesta mirada transversal que ja s'ha començat a desplegar durant aquesta legislatura, perquè la llengua travessa el conjunt de polítiques públiques i és present en tots els àmbits de la vida quotidiana.

També tenim un objectiu clar de país: reforçar la presència de la llengua en tots els àmbits de la societat i situar-la on li pertoca. Perquè, tal com ha explicat, conseller, en més d'una ocasió, aquest és el Govern que més recursos ha destinat a la política lingüística en la història de la Generalitat. Avui ens trobem davant un pressupost del Departament que ascendeix a 85 milions d'euros, que suposa un increment del quaranta-tres per cent respecte al 2023 i que equival a destinar 10,34 euros per habitant en política lingüística, només del departament. A això encara li hem de sumar els 90 milions del fons addicional per al període 2026-2030, 41 milions dels quals seran per a aquest pressupost 2026.

Ahir mateix vam conèixer el balanç del primer any del Pacte nacional per la llengua, del desplegament del Pacte nacional per la llengua, espai de consens que ha anat incorporant nous signants amb la voluntat d'implicar tots aquells actors disposats a treballar per fomentar el coneixement i l'ús del català. Tot plegat des d'una mirada transversal i amb un treball coordinat entre institucions, entitats, societat civil i d'arreu del país. Les dades que vam conèixer ahir permeten fer una primera avaluació d'aquest full de ruta compartit i mostren avenços molt significatius, segons ens exposà ahir. Ja s'han completat un seixanta-dos per cent de les mesures. Un catorze per cent es troben molt avançades i un vint-i-dos per cent estan en marxa. Un balanç que evidencia que quan hi ha planificació, consens i recursos es poden impulsar polítiques lingüístiques ambicioses i que donen resultats. Per això l'important és que al pressupost 2026 hi hagi consignades partides per desplegar el Pacte nacional per la llengua.

Un dels més grans esforços en el marc del Pacte nacional per la llengua i que voldria també destacar el reforç significatiu que s'ha fet de l'oferta formativa del català per a adults, tant formal com informal, amb el relançament del Consorci, l'impuls de cursos coordinats amb entitats, sindicats, patronals, col·legis professionals, entre d'altres, i

la subvenció per organitzar cursos gratuïts de català del nivell A1 i A2 per a ajuntaments mitjans i petits i entitats d'arreu del país.

També destacar en aquest primer balanç del pacte la millora del sistema d'acreditació lingüística, l'acreditació nova de l'A1, que fins ara no existia i és especialment rellevant per facilitar l'aprenentatge i l'acollida lingüística de les persones nouvingudes. En aquest sentit, i atenent al que també ens va explicar i avui també ho ha fet, des de l'escola, si ens pot explicar quines accions es preveuen en el pressupost 2026 per millorar aquesta acollida lingüística a l'alumnat nouvingut.

També han estat molt rellevants les accions dutes a terme dins del pacte en l'impuls de la política lingüística als municipis, les eines i els recursos posats a disposició dels ajuntaments per facilitar l'elaboració de plans municipals d'impuls del català, així com en la línia de subvencions destinades a municipis i entitats que està permetent fer arribar l'oferta formativa arreu del país, perquè els municipis són una peça clau per reforçar la cohesió territorial i fer arribar la política lingüística al dia a dia de la ciutadania. És des de la proximitat que la llengua esdevé una eina d'acollida, de participació i de generació d'oportunitats. I cada vegada veiem més ajuntaments implicats i assumint aquest paper, impulsant regidories específiques a la llengua, taules o comissions pel català, que situen, doncs, la política lingüística com una prioritat també des de l'àmbit local.

Un altre àmbit clau és el digital i l'audiovisual. Les mesures impulsades fins ara han contribuït a incrementar la presència del català en espais estratègics per al futur de la llengua, especialment entre els més joves. Llegíem als mitjans que el consum de continguts en català a les xarxes socials va augmentar un setanta-dos per cent l'any 2025. En aquest context, la creació d'una direcció general específica en aquests àmbits evidencia la voluntat de consolidar aquesta feina i reforçar les eines necessàries perquè el català continua guanyant presència en aquests entorns. I això també es tradueix en aquest nou pressupost que, fruit dels acords amb Esquerra Republicana, incorpora a més a més una partida de 50 milions d'euros destinada a reforçar el català d'ara fins al 2030 en l'àmbit tecnològic i digital, amb especial atenció a les xarxes socials per aconseguir aquesta presència normalitzada del català en l'entorn digital. Així mateix, celebrem que es destinin 3 milions d'euros a la protecció

de la llengua en la intel·ligència artificial, perquè ens sembla imprescindible treballar per garantir que la llengua sigui present també en les noves tecnologies.

Un altre àmbit destacat en el balanç del pacte, com en aquest projecte de pressupost, és el reforç de la presència i l'ús social del català en l'àmbit esportiu. L'esport és un espai de socialització i d'integració molt important i especialment entre infants i joves, i és clau que el català hi sigui present amb normalitat. I, en aquest sentit, dins de l'acord del pressupost, incorpora també una partida de 10 milions d'euros.

També valorem positivament que s'incloguin partides destinades a la promoció de l'occità aranès i el foment de la llengua de signes catalana, així com

Fitxer 19CPL8

tenir el suport al conjunt del domini lingüístic.

El balanç del pacte ja constata actuacions de suport a aquestes iniciatives, com són el Correllengua Agermanat, la Bressola o també l'entitat de l'Aplec. Considerem, doncs, necessari que els pressupostos del 26 continuïn reforçant aquest espai, especialment en aquests territoris on la llengua es troba en una situació més delicada i on cal continuar ampliant espais d'ús i d'aprenentatge.

I acabo, president dient que, en aquest sentit, sabem que la ciutadania espera dels seus representants polítiques útils i mirada llarga per garantir el benestar i la prosperitat compartida i la igualtat d'oportunitats per a Catalunya.

Aprovar, doncs, aquests pressupostos és una bona oportunitat per demostrar-ho. Per això, des del nostre grup parlamentari, agraïm a Esquerra Republicana i Comuns la responsabilitat i sentit de país que demostren tenir amb els acords assolits per avançar en l'aprovació d'aquests comptes, perquè confiem en la política útil que fa del diàleg i la negociació, la manera de treballar per aconseguir el màxim consens per poder construir el present amb una mirada cap a un millor futur per a tothom.

Moltes gràcies.

El president

D'acord. Doncs després d'aquest primer torn dels grups parlamentaris, ara és el torn de rèplica del conseller per un temps màxim de trenta minuts.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Gràcies, president. Seguiré les intervencions de cadascun dels grups. Començaré amb la intervenció de la diputada Renedo. De manera sintètica, vostè ha dedicat bona part de la seva intervenció a referir-se, doncs, a aspectes de política general, una sèrie de tòpics, que si la nacionalització, el col·lapse, Rodalies, dèficit fiscal, incompliment, etcètera, que són poc pertinents per a aquesta comissió. I, per tant, aniré directament al gra d'un parell o tres de coses que ha dit.

En primer lloc, jo sí crec, i això és compartible per la resta d'intervencions. Jo crec que presentar un pressupost que puja de 85 milions a 126 milions, per matemàtiques elementals, mostren una diferència.

Hem explicat en què gastarem aquest increment de diners. Ja havíem dit, a la primera intervenció, que esperàvem poder tenir més múscul, i hem posat damunt de la taula tota una sèrie d'àrees en què, ara sí, estarem en condicions d'actuar millor.

Dit això, sí, preveiem, en algun moment, incorporar algun professional sord a l'àrea d'LSC. I pel que fa a la descripció de la situació de la llengua com a diversa, delicada, complexa i tanmateix reversible, no és una descripció que sigui còmoda. És una descripció que és la més afinada que trobem per explicar quina és la situació de la llengua catalana.

I ara li faré una reflexió. La situació de les llengües no canvien d'un dia per l'altre. Si no hi ha una hecatombe demogràfica, les situacions tendeixen a la reproducció. Qualsevol comparació amb..., no ho sé, agafi els països bàltics, per exemple, i veurà com les transformacions que s'han produït en els equilibris dels països bàltics, països que van dur campanyes fins i tot de civilització del paisatge, el canvi que s'ha produït és d'un punt percentual, mig punt percentual anual.

Com que nosaltres el que intentem és fer polítiques que siguin efectives, no que siguin grans gestos grandiloqüents, busquem consensos, intentem implicar-hi la major part de la població, i proposem mesures viables i efectives per fer que una llengua que ha estat minoritzada durant tres-cents anys superi aquesta situació de

llengua minoritzada i reprengui la situació d'eix vertebral de la comunicació lingüística a Catalunya.

En tot cas, com a mesures aplicades, li diré que, miri, doncs, efectivament, aquest any l'Agència Catalana de Consum ha fet el màxim d'intervencions. Podem comparar amb fa alguns anys en què, de fet, no hi havia intervencions sobre el tema de llengua. O li podria dir que, aquest any, el programa d'Inspecció d'Educació ja ha incorporat la supervisió de la llengua i dels plans lingüístics educatius, i l'acompanyament dels mestres per fer que aquests plans lingüístics educatius s'adeqüin a la realitat de l'entorn i s'adeqüin a les necessitats també i a la normativa.

O, no ho sé, li diria que dedicar 50 milions d'euros a la creació audiovisual en xarxes, contrasta bastant amb el fet de suprimir el 3XL en el moment en què més necessitàvem tenir materials de qualitat de referents per als nostres infants i adolescents. Qui manava en aquell moment va decidir que era prescindible. En canvi, aquest Govern, sense gran gesticulació, ha decidit apostar perquè els nostres infants, adolescents i joves tinguin molts més referents en català de qualitat per mantenir-los i acostar-los cada vegada més cap al català.

Si vol, és una línia de treball que és discreta, que intenta ser efectiva i que no busca gestos grandiloqüents, però creiem que tindrà més efectivitat així per aconseguir un dels nostres grans reptes, que és, bàsicament, atreure moltíssims no parlants del català cap a un ús i un ús cada vegada més intensiu de la llengua que no pas altres vies.

En segon lloc, pel que fa a la intervenció de la senyora Vilalta, la diputada Vilalta. Bé, comparteixo pràcticament tota la intervenció, evidentment, i no cal dir que entomem els deures, només faltaria. Sabem que és complicat, que serà complicada l'execució d'aquests pressupostos, però hem preferit ser ambiciosos i hem preferit anar al màxim, amb vostès, anar al màxim que no pas actuar de forma poruga. I per això hem treballat per tenir uns pressupostos que dotin de múscul el màxim possible el conjunt de la Generalitat per actuar sobre la llengua.

Senyor Ferran, el seu discurs nacionalista d'estat, la seva preocupació constant per si l'Estat és o no és a Catalunya, que no crec que sigui una de les preocupacions generalitzades en la població de Catalunya. No veig manifestacions pel carrer de

gent dient: «Volem que hi hagi més estat.» Ho dic per si volem parlar de les coses que importen realment a la ciutadania.

El seu discurs nacionalista d'estat ha deixat caure algunes qüestions interessants. La primera és que ha deixat entendre que entre els interessos dels catalans, no hi ha el català. No forma part dels interessos reals del català.

Jo li recordaré que, ara deu fer un any, el CEO em va preguntar sobre la conveniència d'aplicar mesures a favor del català. El seixanta tant per cent de la població va dir que sí que s'havien de prendre mesures amb protecció del català, cosa que implica que hi havia tant persones de primera llengua catalana com persones de primera llengua castellana en aquest percentatge. Suposo que això se n'adona. I de memòria... Perdó. De memòria, li diré que crec que els que no estaven d'acord amb la necessitat d'aplicar les mesures eren un catorze per cent. L'hi dic de memòria.

En tot cas, sí, la llengua és un tema que preocupa a la població de Catalunya, i, per tant, els poders públics han de treballar-hi, i han de treballar-hi per defensar la llengua feble, la llengua afeblida, la llengua històricament minoritzada.

En tot cas, jo li diré, si cada any, entre el quinquenni 2018 i 2023, vam guanyar cinquanta mil parlants cada any, suposo que això vol dir que vam guanyar 250.000 parlants cada any, posats a buscar resultats positius de la inversió en formació i la inversió en política lingüística catalana.

Li recordo, perquè això crec que va ser vostè, que a l'última intervenció a la penúltima comissió em va dir que treballàvem només per la meitat dels catalans, i jo li recordo que bona part del nostre departament, de fet, una part majoritària de la inversió que fa el nostre departament se'n va, justament, a facilitar el coneixement del català a persones que no el tenen com a primera llengua.

I per la seva preocupació sobre si són o no són anticatalans, a mi m'ha fet recordar aquella frase cèlebre d'*excusatio non petita, accusatio manifesta*, perquè no crec haver-li dit que fossin anticatalans avui dia. Però, en tot cas, li posarem allò, la prova del cotó fluix.

Vostè i el Grup Popular de Catalunya ha fet ja alguna gestió per demanar que el català sigui oficial a les institucions europees? O vostè i el seu grup donen suport a les gestions que ha fet el Partit Popular, que ha reconegut públicament, per evitar que el català sigui llengua oficial a les institucions europees? En funció d'això, decideixi l'adjectiu que vol aplicar-se.

Senyor Acosta, jo he pensat, a vegades, en com interpreta vostè la realitat, de debò, perquè quan li ensenyo, li mostro les dades que demostren, són dades oficials, dades d'enquesta, que l'educació a Catalunya no és monolingüe, vostè les veu passar per davant i no les veu.

Són dades del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu de Catalunya, són dades de tota la història, de tot el trajecte. Però és igual, suposo que té una mena de traductor mental que quan sent català, sent dictadura. Entenc que li deu costar de distingir entre què és una dictadura i què és una democràcia. Però li posaré un exemple que ofèn moltes persones.

Miri, la major part dels recursos d'aquest departament serveixen per pagar sous, per pagar sous de docents. Els docents són unes persones que obren les aules, s'han preparat les classes abans d'entrar-hi, tenen alumnes, alumnes de condicions socials diferents. Tendeixen a establir-ne una relació, en alguns casos no és bona, però en la major part dels casos és bona. Volen ajudar els seus alumnes.

Sovint tenen alumnes en situació difícil, en alguns casos, fins i tot, situacions familiars complicades, i es converteixen, quan són professors de llengua, com el català per a persones estrangeres, en una de les persones amb qui estableixen una certa relació personal. Tenim molts casos al consorci de relacions d'amistat, de protecció, de solidaritat amb gent que sovint ho passa malament.

Jo, de debò, cada vegada que converteix els docents del consorci en dictadors totalitaris, agents d'això, de dictadures, jo crec que, de debò, no s'adona que ofèn personalment gent que, per vocació, ha decidit fer una cosa que és ensenyar llengua, compartir la seva llengua. I crec que vostè, precisament vostè, hauria de ser sensible a aquesta vocació. Em sap greu que mai no ho faci.

Pel que fa ala intervenció dels Comuns, és evident que el Govern ha de complir els acords, i és evident que ha de fer el màxim d'esforços per aconseguir-ho. En tot cas,

pel que fa al pacte nacional per la llengua, s'està calculant també quin és ara, finalment, quines podran ser totes les mesures amb tots els departaments. Ja vetllarem perquè ho facin més evident, en tot cas.

I pel que fa a la preocupació per cursos d'acreditació, jo crec que compartim el fons de la qüestió. El català ha de ser una eina d'integració social i ha de ser una eina d'integració lingüística, evidentment. I per això, des del primer moment que vaig assumir responsabilitats en política lingüística, la meva primera obsessió era eixamplar i transformar el model d'ensenyament per tal de fer-lo accessible.

I en això, tal com ahir vaig mostrar una mica, haver baixat del vint per cent de persones sense places, en dos anys, al cinc per cent de persones sense plaça, en un context de creixement, és un bon indicatiu d'aquest avenç que hem fet a l'hora de fer accessible la llengua.

Cal recordar també que aquest cinc per cent és molt proper al que és estructural. No és gent que es quedi indefinidament sense plaça, sinó que pot optar a altres places, perquè pot optar a places d'entitat, pot optar a places d'ajuntaments que no estan consorciats, en alguns casos pot haver-hi, a més a més, daixò, autoaprenentatge, generem materials d'autoaprenentatge.

I, precisament, per això reforcem també l'acreditació, perquè volem que hi hagi el màxim d'autoaprenentatge. Aprenentatge a la feina, aprenentatge a les places, aprenentatge als carrers. Un aprenentatge que es pot acreditar, aleshores, mitjançant proves objectives.

Des d'aquest punt de vista, crec que hem avançat moltíssim, des d'una situació més estressant que teníem uns anys enrere cap a una situació en que l'accés a l'aprenentatge és molt més fàcil.

I pel que fa a

Fitxer 19CPL9

l'atenció al català a les escoles, crec que aquest any i l'any que ve, aquest curs del pacte nacional per la llengua ha de prestar una atenció molt important a la llengua a les escoles.

D'una banda, hem de millorar substancialment i ho podem fer gràcies als acords amb tot el què és l'acollida de les aules, les aules d'acollida intensiva i accelerada, les aules d'acollida generals. Però evidentment no n'hi ha prou amb això. No n'hi ha prou amb això. Per això, des del moment que Inspecció també assumeix les seves tasques pel que fa a la supervisió del model lingüístic, també amb la formació suplementària que s'ha fet pels educadors, espero que podem reconduir la situació, que si sumem a les eines que volem fer en mitjans de comunicació i sobretot en l'audiovisual, amb les actuacions d'infància i adolescència, amb les actuacions en esport, ens permetran reconduir la situació que tenim als centres educatius.

I finalment, gràcies també per la intervenció que corresp..., que comparteixo totalment. En algun moment m'ha preguntat per les accions d'acollida lingüística a l'alumnat nouvingut. Una mica ho he explicat ara, però crec que és important que avancem en aquesta línia, aquesta línia de fer, doncs, una gradació. És a dir, en els nivells inicials del procés educatiu, la integració entre iguals és molt més senzilla. Ni els parlants nadius ni els no nadius tenen un nivell ni cognitiu ni lingüístic molt desenvolupat i, per tant, la interacció entre iguals, allò que es diu: «Els nens són com esponges» és... Cal que els docents estiguin preparats per acollir infants al·loglots, però la integració entre iguals és més senzilla.

En segon lloc, entre..., quan som a educació primària, el model d'aules d'acollida, tot fa pensar que funciona de forma raonable. Aquesta combinació entre una integració dins de l'aula ordinària i l'extracció durant algunes hores, sobretot en activitats cognitives més complexes, per fer reforç de llengua. Aleshores combinem el millor dels dos mons, el millor de la integració entre iguals amb el millor de la formació explícita. A mesura que anem pujant i anem acostant-nos cap a l'ESO i cap al final de l'ESO, el model de les aules d'acollida té més complicacions. Per què? Doncs perquè el funcionament de l'aula és molt més exigent des d'un punt de vista lingüístic i cognitiu. I, per tant, és preferible que hi hagi una formació prèvia lingüística abans d'introduir el nano dins de l'aula ordinària. Per què? Doncs perquè com que el ritme de l'aula ordinària, de nivell cognitiu i lingüístic, és excessivament allunyat del que pot assumir una persona sense cap coneixement de llengua, és millor una aula intensiva o una aula accelerada que permet, en un moment determinat, passar a un sistema mixt. Jo crec que aquesta és la direcció que hem de seguir. S'hi està

treballant i amb el pressupost que s'ha acordat s'hi podrà..., crec que serà més fàcil anar-lo desplegant.

El president

Gràcies, conseller. Doncs ara fem el segon torn dels grups parlamentaris i té... D'acord. Em diuen des del Grup Parlamentari de Junts que us partireu la intervenció i que primer intervindrà el diputat Isaac Padrós i, a continuació, intervindrà la diputada Carme Renedo.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Conseller de Política Lingüística, etimològicament, «minusvàlid» ve de *minus*, de llatí «menys», i «vàlid». No sé si veu algú minusvàlid per aquí. En tot cas, consulti l'IEC, que remet a persones amb discapacitat. Només dir-li que ahir la Junta de Portaveus va aprovar que es tramiti per lectura única la llei de terminologia adequada, proposició de llei d'actualització de la legislació amb relació als termes emprats per a referir-se adequadament a les persones amb discapacitat. Li desitjo molt bona lectura i una millor posada en pràctica.

Carme Renedo i Puig

Conseller, vostè em sembla que no escolta, perquè, a banda de no contestar de nou cap de les preguntes que l'hi he fet, li he dit o no li he dit, que felicitava el Govern, el Departament, el felicitava vostè i que ens havíem de felicitar tots per l'augment pressupostari? Ho he dit o no? Per què em diu que no l'he felicitat?

Del que m'ha replicat només em quedo amb una frase, que també la diu sovint i jo penso que..., no ho sé, no ho interpreto bé. Sempre diu, en passat, diu: «La llengua catalana ha estat minoritzada durant tres-cents anys». Això què vol dir? Que ara no està minoritzada? S'ha acabat? Punt? O sigui, aquesta grandiloqüència que diu que nosaltres demanem no és grandiloqüència, només demanem que s'acabin les condicions que la minoritzen. I per fer-ho, això no cal fer cursos de català. El camí i la via és una altra.

Ahir vostè, sense el bombo i plateret que l'ocasió requeria, ens va fer saber, al mig del balanç del primer any del pacte nacional per la llengua, que ja ha nascut l'Oficina de Protecció dels Drets Lingüístics. Ens n'alegrem moltíssim. Fa un any i mig que li

vam demanar i que vam demanar d'incloure-ho en el pacte. I el juliol farà un any que el Departament també li va reclamar. Estem contents i estem a l'expectativa. Compareixerà a la comissió per presentar aquesta oficina? Compareixerà a la comissió per presentar el pacte? Ara ja sí? O ens tornarà a menystenir? Ens tornarà a dir, com ha fet dues vegades, que no som socis VIP per a aquest departament i que com que no som al pacte, no podem demanar ni informació ni explicacions? Que no es pot ser..., ho va dir textualment, que no es pot ser a la processó i repicar campanes. Tornarà a oblidar qui és? Qui som? A qui ens devem tots plegats i on som?

Necessitàvem i necessitem aquesta oficina. Parlar català s'ha convertit en el primer motiu de discriminació a Catalunya, segons el CEO. Del 2016 fins avui, les reclamacions i denúncies han crescut un 634 per cent. Vostè sempre diu, i és cert, que mai no hi ha hagut tanta gent que parli català amb xifres absolutes i mai no n'hi ha hagut tants cursos, ni tantes facilitats, ni tants diners esmerçats. És cert. La llengua, en canvi, mai no ha mostrat tants símptomes i tan preocupants. Facin, facin. No els direm mai que no facin. Però a veure si el problema no va per aquí. Si va de legislació, va d'estatus, va de voluntat i de poder polítics, tant allà a les Espanyes com aquí a Barcelona. Potser va d'acabar amb el supremacisme lingüístic castellà, potser.

Si li parlo, sí, de nou, del nus gordià, del nus gordià que el pacte reconeix en la seva diagnosi i que oblidava en les mesures. Puc entendre que el govern del PSC no vulgui veure l'elefant a la sala. Però vostè, com a sociolingüista de gran reputació, no pot permetre's d'ignorar-ho. Quan hi ensopega, deixa anar les llatinada, en aquest cas, la llatinada *de iure*, però no *de facto*, i fuig d'estudi. Com a conseller, no només fa veure que no el veu, l'elefant, és que fa uns esforços extraordinaris per amagar-lo. No se'n surt i els seus esforços em fan patir, cregui'm. Fa patir quan justifica coses injustificables, que els alts càrrecs no sempre han de parlar en català, però tot i això, després es veu obligat a redactar un protocol per millorar el seu capteniment lingüístic. Fa patir quan diu que no cal amoïnar-se per la sentència del TSJ perquè, total, com que estaven suspesos els articles, ara no vindrà que s'anul·lin. Fa patir quan no denuncia el que hauria de denunciar, les ofensives contra la llengua, el trist paper del PSOE en determinats aspectes lingüístics, la invisibilitat de la llengua

catalana a tants actes organitzats per la Generalitat. Fa patir quan ornamenta el seu discurs per justificar o posar medalles. No deu ser conscient que només gratant una mica se li veu el llautó.

Oi que vostè retreu sovint que l'any 2015 es van oblidar d'incloure els drets lingüístics en la Carta de drets i deures de la ciutadania amb relació a l'atenció sanitària? Oi que d'això en fa una qüestió de credibilitat? Sap que l'informe de queixes de Plataforma per la Llengua del 2016 només hi ha quaranta-dos queixes contra quinze ens o departaments de la Generalitat i que no arriben, per tant, per aritmètica, a tres queixes per departament? Oi que sap vostè que fins al 2018 o 19 no hi ha un augment sobtat del nombre de col·legiació dels professionals sanitaris formats fora de Catalunya? No tinc les dades, si vol li ensenyo, les tinc aquí.

Sabent tot això que vostè sap, li fa res si arribem a la conclusió que el 2016 no existia un nombre de queixes preocupant i que el Departament de Salut no era assenyalat amb el dit per ningú? En canvi, un informe de la Plataforma del 2022 ens confirma que les queixes van començar a créixer a partir del 2016 i que aquell any, el 22, contra la Generalitat, n'hi va haver 279, de les quals 108 es van produir en el marc de la prestació dels serveis sanitaris. Ai, caram! El 2022 sí que hi havia queixes. El 2022 sí que es destaquen les queixes en l'àmbit de salut.

Però això vostè ho sabia i ho sap. Vostè sap que el 2015 no s'havia detectat el problema i sap que sí que el teníem el 2022, quan va prendre possessió com a màxim responsable de Política Lingüística. Per què diu el que diu? A què juga, conseller? De debò necessita alimentar el seu ego a qualsevol preu? O potser necessita justificar la seva gestió davant del PSC? A quin preu, conseller? Al preu de tergiversar, al preu de malmetre la seva reputació?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn de la portaveu del grup parlamentari d'Esquerra. Té la paraula la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies, president. D'entrada voldria reiterar una idea que sovint diem tant al Ple com a la comissió, com sempre que en tenim oportunitat, i no és tant per respondre-li a vostè, evidentment, sinó per algunes coses que s'han sentit avui en aquesta sala de nou i és la següent: Defensar el català no va en contra del castellà ni de qualsevol altra llengua. Per tant, ens agradaria que s'acabessin les mentides i la tergiversació de la realitat dels portaveus de la catalanofòbia, que sempre que tenen ocasió, doncs, sembla que visquin en una dimensió paral·lela. Perquè si hi ha una llengua amenaçada i en situació de debilitat a Catalunya és el català i no el castellà. I reiterem: defensar el català com hem de fer, com ha de fer el Govern, com han de fer les institucions, com hem de fer qualsevol de nosaltres no va en contra de qualsevol altra llengua i tampoc, ni molt menys del castellà.

També amb relació a les intervencions que hem sentit aquí i sobretot en relació a les al·lusions directes que s'han fet a Esquerra Republicana, agraïm el protagonisme que el PP ens ha donat en la seva intervenció i li responc a una pregunta que ha llançat aquí a la sala. Oriol Junqueras és el president d'Esquerra Republicana. Ha estat escollit democràticament per la militància d'Esquerra Republicana a través dels seus congressos. Un partit, Esquerra Republicana, compromès amb la llibertat i amb la justícia del nostre país. I, per això, Oriol Junqueras va ser empresonat injustament per un estat –el seu– que no entén de principi democràtic. Oriol Junqueras és el president d'un partit amb noranta-cinc anys d'història que no té ni un cas de corrupció, a diferència del Partit Popular, el primer partit condemnat per corrupció com a organització, més enllà de tots els casos dels seus dirigents. Per tant, si volia saber què és Oriol Junqueras, jo li he respost i té tot el dret del món, en nom d'Esquerra Republicana, a negociar uns pressupostos bons per al país, tal com ha fet.

I ara sí, em dirigeixo al conseller només reiterar-li que segurament el principal repte, com ja hem parlat i debatut i ara vostè també ens explicava, és l'execució d'aquest pressupost i, per tant, poder passar d'unes xifres que ara estan en el projecte de pressupost a unes polítiques reals, a unes accions. Fins ara se n'ha anat fent: increment de places, recursos humans, recursos materials, nous plans d'impulsos en els àmbits sectorials més necessaris. Això s'ha de seguir fent amb la màxima ambició i posant tots els recursos a disposició del país i de la ciutadania. Aquest és

el principal repte i aquells deures pendents que tenim: desplegament del pacte nacional per la llengua, compliment de tots els acords d'investidura i, per tant, també de tots els compromisos. Perquè no complir, i aquesta és una idea que abans tampoc he tingut temps d'aprofundir-hi, no complir amb la paraula donada, només beneficia als que no tenen paraula o als que fan de l'odi l'eix principal de la seva acció. Per tant, també per això és important, doncs defensar que la política és útil, que la política passa per arribar a acords, com ja hem fet, però que després aquests acords s'han de complir i s'han de traduir en fets.

I també emplaço a tots els grups parlamentaris a mantenir el consens en la defensa de la llengua, mantenir el consens en la defensa de la llengua, perquè seria un error utilitzar la llengua catalana com una eina per atacar el Govern. Hi ha crítiques que s'han de fer. També les fem, perquè som exigents i som responsables quan és necessari. Però utilitzar la llengua catalana com a eina per atacar el govern creiem que seria un error. O treballem conjuntament aquells que representem el vuitanta per cent o més del vuitanta per cent d'aquesta cambra i que compartim el consens del pilar que suposa per Catalunya la nostra llengua, com a símbol d'identitat, com a columna vertebral de la nació i com a eina de cohesió social del nostre país o serà molt més difícil aconseguir els objectius que ens marquem sobre la llengua catalana.

Per tant, també crec que és un missatge que sempre que en tenim ocasió l'hem de reiterar i així ho faig jo, cridant també o, d'alguna manera, emplaçant a tots els grups de la cambra, que compartim aquest consens, a defensar la llengua, siguin crítics i ambiciosos, però no utilitzant-la com una arma partidista, perquè això seria un gran error.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Em sorprèn, vaja, no em sorprèn l'amabilitat amb la qual vostè, conseller, sol contestar al grup de Junts davant les crítiques molt dures que li han

fet. La diputada Renedo, en la seva primera intervenció, s'ha referit a Espanya com un estat colonial. I li recordo, senyor Vila, que vostè, encara que probablement no li agradi,

Fitxer 19CPL10

és representant de l'Estat a Catalunya i no ha gosat de dir ni *mu*. I quan parlem del problema del desmantellament de l'Estat, que per vostè ja he vist que és totalment menor, és precisament això, perquè el problema –ja ho hem explicat en moltes ocasions– no és qui té la competència, sinó la lleialtat a l'Estat de qui l'exerceix. I el que és una evidència és que cap de vostès té lleialtat, i el que tenen és una clara voluntat, i és la de transferir totes les competències aquí perquè, quan tornin a governar els partits independentistes, ho puguin fer sense cap mena de problema. I el problema que tenim els catalans també és que el PSC, el qual té molts votants que són lleials amb l'Estat, posa un conseller de Política Lingüística com vostè.

S'ha referit també, en referència a això, que no veu manifestacions pels carrers demanant que no es desmantelli l'Estat de Catalunya. Jo crec que m'he referit en diverses ocasions als problemes reals dels catalans –a l'educació, sanitat, habitatge, seguretat–; ho he fet, de fet, en aquesta intervenció, però he recordat que vostè durant aquesta, en la seva compareixença d'avui, s'ha referit a un problema que per vostè sembla que és flagrant, i s'ha referit a la frustració personal de persones perquè no parlen català. Jo, la veritat, tampoc he vist massa manifestacions de persones frustrades, pel català, però sí que he vist últimament manifestacions per l'habitatge, pels docents, pel personal sanitari. Però, malauradament, el seu Govern, aquestes manifestacions, que sí que estan als carrers, doncs no les veu.

Per acabar, vostè també ha dit, amb una cara de gran alegria, eh?, perquè, com diu la dita, *donde hubo fuego, cenizas quedan*, que estava totalment d'acord amb la intervenció que ha fet la senyora Vilalta, d'Esquerra Republicana. I és que estan molt vinculats, vostès; estan ja vinculadíssims entre vostès. No només pacten pressupostos, sinó que ens trobem algunes notícies, com la que hem conegut aquest matí, la del senyor Sergi Sabrià, exrepresentant d'Esquerra Republicana, que ha passat d'organitzar les campanyes de difamació contra els seus propis companys

de partit a dirigir, presumptament, això sí, encara, una de les empreses pantalla vinculada amb tota la trama de Zapatero. Sí que s'assemblen vostès, senyors del PSC i d'Esquerra Republicana.

El president

D'acord. Doncs ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé; moltes gràcies, president. Senyor Vila, bé, ja li he explicat que estem en contra d'aquests pressupostos, i els motius fonamentals o la raó fonamental per la qual estem en contra d'aquests pressupostos és que són els mateixos, per molt que m'ho dibuixin d'una altra manera, eh?, que es van presentar el mes de març. I hi ha més arguments, més proves, però em limitaré a respondre a aquests retrets o a això que ha fet vostè, aquestes paraules que ha inferit, amb les quals podríem dir que m'ha renyat, eh?, com una mena de reminiscència d'un ranci paternalista, eh?, dient que «el model d'escola catalana és un model educatiu que no és monolingüe, com ho he demostrat en reiterades ocasions», ha dit això vostè. I, per altra banda, ha dit que jo constantment titllo els docents del Consorci per a la Normalització Lingüística de dictadors, totalitaris, no sé quins adjectius més ha proferit vostè, no sé.

Bé, en primer lloc, home, si resulta que el sistema educatiu català diu, a través de les lleis, concretament de la 8/2022, del 9 de juny, que l'únic idioma vehicular al sistema educatiu és el català i que això es trasllada als projectes lingüístics dels centres, dient que només és vehicular el català, i resulta que a primària només s'imparteix el castellà dues hores, tres a l'ESO i dues en Batxillerat, home, si això no és monolingüisme en català, no sé què deu ser.

Per altra banda, jo no he criticat mai un docent, i menys els de l'escola pública, de la concertada, de la privada ni del Consorci per a la Normalització Lingüística, mai. Això ho fa vostè. Per què? Perquè dota absolutament amb una quantitat ingent de recursos, com mai s'ha vist a la història de Catalunya; els dota amb recursos, diners, amb recursos humans també, i després es queixa amargament vostè de la davallada de l'ús social del català a Catalunya, amb la qual cosa vostè els titlla d'ineptes o d'inútils. Per tant, no faci aquestes disjuntives perverses, perquè normalment

aquestes coses acaben esclatant a les seves mans. Amb la qual cosa, si us plau, no posi en els meus llavis coses que jo no he dit en absolut, encara que, bé, vostè farà el que li doni la gana perquè es creu com una mena, bé, de persona omniscient, omnipotent des de la seva cadira del departament.

Moltes gràcies.

El president

D'acord. Doncs s'ha disculpat la diputada Susanna Segovia en representació dels Comuns. No tenim representació, com us deia, ni del Grup Mixt ni de la CUP, per la qual cosa donem la paraula en aquest torn dels grups parlamentaris, perquè el tanqui, a la diputada Imma Ferret, del Grup Parlamentari Socialista.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Simplement per reiterar que estem davant d'uns pressupostos del departament per donar resposta a les necessitats i intensificar esforços i recursos per fer front als reptes prioritaris que calen per la llengua. I, en aquest sentit, val a dir doncs que reforçar el foment de l'ús i l'ensenyament de la llengua per a adults des del Consorci per a la Normalització Lingüística oferint doncs aquestes més places per a la formació de català per a cursos propis a més a més de supervisar els conveniats amb altres entitats, així com facilitar l'acolliment lingüístic amb el nou certificat A1 és una bona notícia que en aquest projecte de pressupostos. Igualment com incorporar el català i guanyar encara més presència en els entorns audiovisuals, millorar aquesta disponibilitat en català de les principals tecnologies de la llengua, també en l'àmbit dels videojocs, o també implementar el pacte nacional per la llengua i la difusió de les actituds positives envers el català, amb el seu aprenentatge i el seu ús.

I aquí volem recalcar doncs la importància de l'anunci fet ahir pel president Illa, i també per vostè mateix, que n'ha fet esment avui, del treball que s'ha fet, intens, per aconseguir aquest conveni amb el Consell del Diàleg Social per impulsar la llengua en l'àmbit laboral i empresarial com una funció d'integració lingüística social, i creiem que és molt bona notícia. Per tant, doncs ens calen uns pressupostos com una condició necessària per avançar i permetre convertir els reptes en actuacions concretes al servei de la llengua, no?, el que dèiem ahir pel pacte, no?, del paper al

carrer. I també, evidentment, doncs assolir-ho des dels consensos aconseguits i complint doncs els acords subscrits.

Perquè aprendre, conèixer i parlar la llengua catalana és voler tenir més oportunitats, voler conèixer i avançar, és estimar la cultura i el país, és millorar la convivència i la cohesió social. I també vull recordar que anar a favor del català no és anar en contra del castellà ni de cap altra llengua, sinó que és..., i tampoc anar en contra de ningú. Per tant, si ens estimem la cultura i la llengua, elements vertebradors de la societat diversa i plural que som, i volem dur a terme les fites consensuades per un ampli ventall de la societat, hem de dir que Catalunya necessita aquests pressupostos per avançar i progressar. I, per tant, estem davant d'uns pressupostos importants, també, per continuar revertint la tendència que mostraven les darreres dades sociolingüístiques i per fer créixer la presència i l'ús del català en tots els àmbits i sectors, atenent especialment a la garantia dels drets lingüístics. Perquè l'objectiu últim ha de ser que qualsevol persona que vulgui aprendre català, utilitzar-lo i incorporar-lo plenament a la seva vida quotidiana tingui les eines i les oportunitats per fer-ho possible. Per tant, doncs esperem que aquest pressupost continuï endavant i així pugui ser.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Doncs ara tancaria aquesta compareixença, si després no hi han altres grups que vulguin obrir un nou torn, el conseller de Política Lingüística per un temps màxim de quinze minuts.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Bé; en primer lloc disculpar-me perquè, efectivament, he fet servir el terme «minusvàlid» en comptes de «discapacitat». Qui té boca s'equivoca, i m'he equivocat.

Diputada Renedo, crec que he respost les preguntes que m'ha fet, perquè m'ha dit unes preguntes concretes i jo li he donat una resposta.

Pel que fa a si el català està minoritzat, jo sempre he fet servir el terme «minoritzat» amb plena tranquil·litat. De fet, quan al pacte nacional per la llengua es diu que el

català encara no és plenament oficial ni *de iure* ni *de facto* –a vostè no li agraden les llatines–, el que estableix és una distinció, que *ni* des del punt de vista jurídic *ni* des del punt de vista de les possibilitats d'executar el català és encara una llengua plenament oficial, i perquè no estigui minoritzada ha de ser plenament oficial. Precisament per això, perquè el català és una llengua minoritzada i perquè fa tres-cents anys que el català està minoritzat, molt més en uns territoris que en uns altres, això també s'ha de dir –no és el mateix la situació d'Andorra que la situació de la Franja o al Carxe, per dir alguna cosa–, precisament per això els parlants de català tenen una dificultat significativa a l'hora d'entendre que s'estan vulnerant els seus drets.

Miri, el retrocés dels metges catalans, de metges competents en català, es va començar a produir a partir de la transformació del sistema, el districte únic. I ja va ser notable i ja va ser perceptible quan analitzàvem les dades –i en aquest cas ho dic en primera persona del plural, perquè vaig ser una de les persones que ho vaig fer notar–, comparant les dades del 2003 i el 2008 respecte de les dades del 2013 i després del 2018. Per què? Doncs perquè el nombre de persones que deien que parlaven català amb els metges estava baixant. I això ja es va dir, es va comunicar i no s'hi va actuar. No s'hi va actuar perquè no hi havia queixes. No hi havia queixes, però sí que hi havia aquest retrocés. De persones que han tingut situacions de vulneracions de drets lingüístics fa deu i quinze i vint anys en trobarà moltes. Segur que si furga una miqueta en trobarà moltes, i veurà com la gran majoria no han presentat queixes.

Amb el pacte nacional per la llengua vam decidir posar explícitament i conscientment l'àrea de salut com una de les àrees en què havíem de discutir, perquè teníem consciència que era una àrea sobre la qual s'estava retrocedint, però no hi havia discurs públic sobre el que eren les vulneracions. I, efectivament, això ha repercutit, entre altres coses, en què cada vegada hi ha hagut més consciència de que hi ha comportaments que no són admissibles en salut pública.

I, dit això, sí, ja hem demanat comparèixer per explicar el pacte nacional per la llengua, tal com està previst al pacte nacional per la llengua. El que passa és que també comprendrà que estem fent compareixences amb una freqüència

considerable i, per tant, al final és que no queden forats. Però ja hem demanat... Perdó? (*Veus de fons.*) No, el Parlament no és l'últim. Però si vostè també em fa peticions de compareixença... Hi ha un ordre de compareixença.

Diputada Vilalta, evidentment, farem tot el possible per complir amb els acords, només faltaria.

El senyor Ferran, el diputat del Partit Popular. Pel que fa a si hi ha o no hi ha gent que diu que el comportament de no parlar-los en català és un comportament que dificulta l'aprenentatge de la llengua, res, fa quatre dies que el senyor Justo Molinero ho ha explicat públicament. Ha dit: «El que han de fer els catalans és parlar en català, perquè és la manera que tenim d'aprendre la llengua. Com es pot aprendre una llengua si no te la parlen?» D'aquests, ja li diré que com a professional jo en conec molts, de gent que diuen: «Jo ja ho intento, però els catalans em veuen i, pel meu aspecte, per la meva indumentària, no em parlen català.» I això, a mitjà termini, genera frustració, de dir: «Per què m'estan exclouent?» No és una exclusió voluntària, no és racisme, no és voluntat d'excloure; és el resultat de la minorització, d'haver assimilat que hi ha gent que, pel seu aspecte, no pot saber català.

Senyor Acosta, jo ho repeteixo perquè és que potser no ho dic prou fort: a Catalunya guanyem parlants –a Catalunya, guanyem parlants. Les dades que tenim ens diuen això. Guanyem parlants, no prou parlants perquè en termes percentuals es mantinguin els resultats o augmentin,

Fitxer 19CPL11

però guanyem parlants, guanyem parlants, bàsicament parlants secundaris, gent que no té el català com a primera llengua però que decideix fer el pas i parlar la llengua. No som prou, ho repeteixo, per compensar les dades relatives. En bona mesura, això es fa gràcies als docents de primària, de secundària i als docents del Consorci de les Escoles Oficials d'Idiomes, que fan una feina meritòria. Jo sempre reconec aquesta feina, jo ho faig. Qui titlla la inversió en política lingüística que majoritàriament va en aquesta direcció, qui l'associa constantment a termes com dictadura, crec que alguna vegada li he sentit a dir també Gestapo, és vostè. És a dir, qui està intentant construir un relat en el qual el català de forma sistemàtica és

associat a totalitarisme, a dictadures..., és vostè, només cal que es miri. Miri les seves intervencions, i és que no para de fer-ho. Per tant, qui titlla els treballadors de política lingüística, els treballadors del Consorci de, no ho sé, de que són sicaris de la dictadura?, és vostè. Per tant, li demano, i ara li demano humanament, abans de fer servir segons quins adjectius pensi en els treballadors que se senten ofesos personalment per aquest tipus de retòrica que fa servir.

I crec que amb això ja hauria respost.

El president

Gràcies, conseller.

Hi ha cap grup que vulgui intervenir? Obriria torn, en tot cas (*remor de veus*), sí sí, endavant, diputada, sí? Té tres minuts.

Carme Renedo i Puig

Vostè ha reconegut que el 2015 no hi havia queixes, que hi havia malestar, però que això no... Li he de dir, que només que ho sàpiga, que ni en els plens, ni en les comissions de Cultura i Llengua, ni en les comissions de Salut dels anys..., perquè els he repassat tots, eh?, dels anys 15 i 16 no se'n parla mai. O sigui, no és un problema que estigués sobre la taula ni pel Govern ni per l'oposició. Per tant, no engrandeixen les coses que no ho són.

Gràcies.

I de fet, fa una anàlisi DAFO vostè en aquests anys sobre la situació de la llengua; ni en parla, d'això.

El president

Algun altre grup que vulgui intervenir? No? Algun altre grup que vulgui intervenir? No? (*Remor de veus.*) Cap més? No? Doncs conseller, tindria un parell de minuts per contestar.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Se'n diu diglòssia i minorització. Precisament per això les mares que anaven a parir i es trobaven que els deien «en castellano» ni tan sols eren conscients que s'estaven vulnerant els seus drets lingüístics. (*Remor de veus.*) Les mares.

El president

Us demano, si us plau, que podeu mantenir el diàleg a posteriori.

Us agraeixo molt les intervencions. Gràcies al personal del Departament que ens ha acompanyat i gràcies, evidentment, al conseller per la seva exposició.

Aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT